

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 84

(2005–2006)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 22. september 2006,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 2. juni 2006 å endre vedlegg IX til EØS-avtalen til å omfatte direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring.

Ettersom gjennomføringen i norsk rett krever lovendring, ble beslutningen i EØS-komiteen tatt med forbehold om Stortingets samtykke til godkjenning i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd.

Beslutningen i EØS-komiteen og direktiv 2005/68/EF følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om direktivet

Direktivet medfører at alle gjenforsikringselskaper må ha konsesjon fra hjemstaten. Når selskapene har oppfylt kravene til konsesjon, kan de utøve virksomhet i alle EU-stater. Direktivet inneholder også regler om tilsyn med gjenforsikringselskaper. Dette inkluderer regler om forsikrings tekniske avsetninger og regler om investering av disse avsetningene. Direktivet inneholder også solvensmarginkrav, kapitaldekningskrav og krav fra

myndighetenes side i tilfelle finansielle problemer. Direktivet innebærer også enkelte tilpasninger i EUs livforsikringsdirektiv, skadeforsikringsdirektiv og forsikringsgruppedirektiv (73/239/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF og 2002/83/EF)

Gjenforsikringsaktivitet i selskaper som også tilbyr direkte forsikring er allerede omfattet av direktiver som tidligere er tatt inn i EØS-avtalen.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

I henhold til EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 skal EØS-avtalens vedlegg IX endres.

EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 inneholder en innledning og fire artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at direktiv 2005/68/EF om gjenforsikring skal tas inn som nytt punkt 7 b i EØS-avtalens vedlegg IX.

Artikkel 2 fastsetter at teksten til direktivet på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-til-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

legget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 3. juni 2006, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegg til *Den europeiske unions tidende*.

4 Forholdet til norsk rett

Gjenforsikringsselskaper er i norsk rett regulert av lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) som trådte i kraft 1. juli 2006. Loven erstatter den tidligere forsikringsvirksomhetsloven av 10. juni 1988.

I samsvar med forsikringsvirksomhetslovens forarbeider er det i tolkningspraksis lagt til grunn at et utenlandsk gjenforsikringsselskap som driver virksomhet i Norge er unntatt fra kravet om konsekasjon etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven kapittel 12, jf. § 2-4. Dette videreføres i forsikringsloven kapittel 14, jf. § 2-4.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Det antas at gjennomføringen av EØS-reglene som svarer til direktivet vil få begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring, i samsvar med et vedlagt forslag.

6 Konklusjon og tilråding

Felles tilsynsregler i EU/EØS vil kunne gi gjenforsikringsselskaper i EU/EØS-området et kvalitetsstempel for markeder i og utenfor EU/EØS. Et harmonisert tilsyn kan innebære at kvaliteten på gjenforsikringen av direkteforsikringsselskaper blir bedre.

Finansdepartementet tilrår at Norge godkjenner beslutningen i EØS-komiteen om endring i EØS-avtalen vedlegg IX om innlemmelse av direktiv 2005/68/EF om gjenforsikring.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen[»], særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 33/2006 av 10. mars 2006¹.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og av direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF² skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. Etter nr. 7a (rådsdirektiv 92/49/EØF skal nytt nr. 7b lyde:

«7b. **32005 L 0068:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og av direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.)

Direktivets bestemmelser skal, for denne avtales formål, gjelde med følgende tilpassing:

I vedlegg I gjøres følgende tilføyelse:

- Fyrstedømmet Liechtenstein: «Aktiengesellschaft», «Europäische Aktiengesellschaft (Societas Europaea)» «Genossenschaft»;
- Kongeriket Norge: «aksjeselskaper», «allmennaksjeselskaper», «gjensidige selskaper»;

– Republikken Island: «hlutafélag», «gagnkvæm félag».

2. I nr. 2 (første rådsdirektiv 73/239/EØF), nr. 7a (rådsdirektiv 92/49/EØF), nr. 11 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF) og nr. 12c (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32005 L 0068:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 (EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.)»

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2005/68/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 3. juni 2006, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 2. juni 2006.

For EØS-komiteen

Formann

R. Wright

EØS-komiteens sekretærer

Ø. Hovdinn

M. Brinkmann

¹ Ennå ikke kunngjort.

² EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og av direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹, etter samråd med Regionkomiteen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og

ut fra følgende betraktninger:

1. Rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring³, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁴ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁵ har fastsatt bestemmelsene knyttet til adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring i Fellesskapet.
2. Disse direktivene setter den rettslige rammen for forsikringsforetaks adgang til å utøve forsikringsvirksomhet i det indre marked, både når det gjelder etableringsadgang og adgang til å yte tjenester i medlemsstatene, for å gjøre det enklere for forsikringsforetak med hovedkontor i Fellesskapet å påta seg forpliktelser innenfor Fellesskapet og gjøre det mulig for forsikringstakere å benytte forsikringsgivere ikke bare i sin egen stat, men også forsikringsgivere

som har hovedkontor i Fellesskapet og er etablert i andre medlemsstater.

3. Ordningen disse direktivene fastsetter, kommer til anvendelse på foretak innen direkte forsikring når det gjelder deres samlede virksomhet, både virksomhet innen direkte forsikring og innen avgitt gjenforsikring, mens gjenforsikringsvirksomhet som utøves av særlige gjenforsikringsforetak verken er underlagt nevnte ordning eller noen annen ordning fastsatt i fellesskapsretten.
4. Gjenforsikring er en viktig finansiell virksomhet ettersom den tillater at foretak innen direkte forsikring, ved å gjøre det enklere for en bredere fordeling av risiko på verdensbasis, har en høyere tegningskapasitet når det gjelder å engasjere seg i forsikringsvirksomhet og gi forsikringsdekning og å redusere virksomhetens kapitalkostnader, dessuten spiller gjenforsikring en grunnleggende rolle når det gjelder finansiell stabilitet, siden det er et vesentlig element i å sikre en virksomhets økonomisk soliditet og stabiliteten i markedene for direkte forsikring, og for det finansielle systemet som helhet, fordi det involverer viktige finansielle mellommenn og institusjonelle investorer.
5. Rådsdirektiv 64/225/EØF av 25. februar 1964 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester innen gjenforsikring og retrocesjon⁶ fjernet restriksjonene på retten til å etablere og adgangen til å yte tjenester knyttet til gjenforsikrers nasjonalitet eller bosted. Direktivet fjernet imidlertid ikke restriksjoner grunnet i ulikheter mellom nasjonale bestemmelser med hensyn til tilsynmessig regulering av gjenforsikring. Denne situasjonen har ført til betydelige ulikheter i nivået av tilsyn med gjenforsikringsforetak i Fellesskapet, noe som skaper hindringer for utøvelse av gjenforsikringsvirksomheten, som

¹ EUT C 120 av 20.5.2005, s. 1.

² Europaparlamentsuttalelse av 7. juni 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. oktober 2005.

³ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2005/1 (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

⁴ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁵ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁶ EFT 56 av 4.4.1964, s. 878.

for eksempel gjenforsikringsforetakets plikt til å stille eiendeler som sikkerhet for å dekke sin del av de forsikringstekniske avsetningene vedrørende foretak innen direkte forsikring, og dessuten når det gjelder gjenforsikringsforetaks overholdelse av ulike tilsynsregler i de ulike medlemsstatene der de driver sin virksomhet eller et indirekte tilsyn med de ulike sidene av et gjenforsikringsforetak av vedkommende myndigheter for foretak innen direkte forsikring.

6. Fellesskapets handlingsplan for finansielle tjenester har identifisert gjenforsikring som en sektor som krever handling på fellesskapsplan for å fullføre det indre marked for finansielle tjenester. Videre har viktige finansielle fora som Det internasjonale valutafond og Den internasjonale sammenslutningen av forsikringstilsyn (IAIS - International Association of Insurance Supervisors) understreket mangelen på harmoniserte tilsynsregler vedrørende gjenforsikring på fellesskapsplan som en viktig mangel i rammereglene for finansielle tjenester og som bør avhjelpes.
7. Dette direktiv har som mål å etablere rammeregler for tilsyn med gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet. Direktivet er en del av Fellesskapets regelverk for forsikring, rettet mot å etablere det indre marked på forsikringssektoren.
8. Dette direktiv er i overensstemmelse med viktig internasjonalt arbeid vedrørende tilsynsregler for gjenforsikring, særlig IAIS.
9. Dette direktiv følger den tilnæringsmåte som Fellesskapets regelverk har vedtatt med hensyn til direkte forsikring ved å gjennomføre den harmonisering som er vesentlig, nødvendig og tilstrekkelig for å sikre gjensidig godkjenning av tillatelser og tilsynsordninger, som dermed gjør det mulig å gi en enkelt tillatelse som er gyldig i hele Fellesskapet og å anvende prinsippet om tilsyn utført av hjemstaten.
10. Adgangen til å starte og utøve gjenforsikringsvirksomhet er derfor betinget av at det gis en enkelt offentlig tillatelse som utstedes av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der et gjenforsikringsforetak har sitt hovedkontor. Denne tillatelsen gir et foretak mulighet til å drive virksomhet overalt i Fellesskapet, enten i henhold til etableringsadgangen eller til adgangen til å yte tjenester. Medlemsstaten der et foretaks filial befinner seg eller der tjenesten ytes, kan ikke kreve at et gjenforsikringsforetak som ønsker å utøve gjenforsikringsvirksomhet på vedkommende medlemsstats territorium og som allerede er godkjent i hjemsta-

ten, skal søke om ny tillatelse. Dessuten bør et gjenforsikringsforetak som har fått tillatelse i foretakets hjemstat, ikke bli underlagt ytterligere tilsyn eller kontroll i tilknytning til foretakets økonomiske soliditet utført av vedkommende myndigheter når det gjelder et forsikringsforetak som er gjenforsikret av vedkommende gjenforsikringsforetak. I tillegg bør medlemsstater ikke tillates å kreve at et gjenforsikringsforetak med tillatelse i Fellesskapet skal stille eiendeler som sikkerhet for å dekke sin del av cedentens forsikringstekniske avsetninger. Vilkårene for å gi eller tilbakekalle en slik tillatelse bør fastsettes nærmere. Vedkommende myndigheter bør ikke gi eller fortsette å gi tillatelse til et gjenforsikringsforetak som ikke oppfyller de vilkår som er fastsatt i dette direktiv.

11. Dette direktiv bør komme til anvendelse på gjenforsikringsforetak som kun utøver gjenforsikringsvirksomhet og som ikke er engasjert i virksomhet innen direkte forsikring, og direktivet bør dessuten komme til anvendelse på de såkalte egenforsikringsforetak for gjenforsikring opprettet eller eid av enten et annet finansielt foretak enn et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller av en gruppe av forsikrings- eller gjenforsikringsforetak underlagt europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe⁷, eller av ett eller flere ikke-finansielle foretak, hvis formål utelukkende er å sørge for gjenforsikring for risikoen til de foretakene de tilhører. Når det i dette direktiv vises til gjenforsikringsforetak, bør dette også omfatte egenforsikringsforetak for gjenforsikring, unntatt i de tilfeller der det foreligger særlige bestemmelser for slike egenforsikringsforetak for gjenforsikring. Egenforsikringsforetak for gjenforsikring dekker ikke risiko som kommer av den eksterne direkte forsikrings- eller gjenforsikringsvirksomheten til et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som tilhører gruppen. I tillegg kan forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som tilhører et finanskonsern, ikke eie et egenforsikringsforetak for gjenforsikring.
12. Dette direktiv bør imidlertid ikke komme til anvendelse på forsikringsforetak som fra før er underlagt direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF; men for å sikre den økonomiske soliditeten til forsikringsforetak som også driver gjenforsi-

⁷ EFT L 330 av 05.12.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

kringsvirksomhet og for at egenarten til disse virksomhetene blir tatt behørig hensyn til med hensyn til de nevnte forsikringsforetakenes kapitalkrav, bør de bestemmelser i dette direktiv som er knyttet til gjenforsikringsforetaks solvensmargin, komme til anvendelse på disse forsikringsforetakenes gjenforsikringsvirksomhet, dersom omfanget av denne gjenforsikringsvirksomheten representerer en vesentlig del av den samlede virksomheten.

13. Dette direktiv bør ikke komme til anvendelse på gjenforsikring som foretas eller garanteres fullt ut av en medlemsstat på grunn av vesentlige offentlige interesser, i egenskap av gjenforsikrer i siste instans, særlig der det på grunn av en spesiell situasjon i et marked ikke er mulig å oppnå tilstrekkelig dekning på markedsvilkår, og i denne sammenhengen bør mangel på «tilstrekkelig dekning på markedsvilkår» i hovedsak bety en svikt i markedet som kjennetegnes av en klar mangel på et tilstrekkelig omfang av forsikringstilbud, selv om uforholdsmessig store premier i og for seg ikke innebærer mangel på tilstrekkelig dekning på markedsvilkår. Artikkel 1 nr. 2) bokstav d) i dette direktiv kommer også til anvendelse på ordninger mellom forsikringsforetak der direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF kommer til anvendelse og hvis formål er å slå sammen finansielle krav som oppstår etter stor risiko som for eksempel terrorisme.
14. Gjenforsikringsforetak skal begrense sin virksomhet til gjenforsikring og tilknyttede aktiviteter. Dette kravet kan tillate et gjenforsikringsforetak å for eksempel utøve annen virksomhet som statistisk eller aktuariell rådgivning, risikoanalyse eller forskning for sine klienter. Det kan også omfatte en holdingselskapsfunksjon og virksomhet med hensyn til aktiviteter på finanssektoren i henhold til artikkel 2 nr. 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern⁸. Dette kravet tillater i alle tilfeller ikke at vedkommende foretak driver ikke-tilknyttet bank- og finansvirksomhet.
15. Dette direktiv bør klarlegge vedkommende myndigheters fullmakter og virkemidler for å føre tilsyn. Vedkommende myndigheter i gjenforsikringsforetakets hjemstat bør ha ansvar for å overvåke et gjenforsikringsforetaks øko-

nomiske soliditet, herunder foretakets solvens, opprettelse av tilstrekkelige forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger og at disse avsetningene og reservene er dekket av eiendeler av god kvalitet.

16. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene bør ha nødvendige tilsynsmuligheter til disposisjon for å sikre at gjenforsikringsforetakene utøver sin virksomhet på en betryggende måte i hele Fellesskapet, enten den utøves etter reglene for etableringsadgang eller etter adgangen til å yte tjenester. Særlig bør myndighetene kunne vedta egnede beskyttelsestiltak eller pålegge sanksjoner for å hindre uregelmessigheter og overtredelser med hensyn til bestemmelsene om tilsyn med gjenforsikringsvirksomhet.
17. Bestemmelsene om overføring av portefølje bør være i samsvar med ordningen med en enkelt tillatelse som er fastsatt i dette direktiv. Bestemmelsene bør komme til anvendelse på ulike typer av overføringer av porteføljer mellom gjenforsikringsforetak, som for eksempel overføringer av porteføljer som følge av fusjoner av gjenforsikringsforetak eller andre selskapsrettsinstrumenter eller overføringer av porteføljer av utestående tap ved overgangen til et annet gjenforsikringsforetak. Bestemmelsene om overføring av forsikringsporteføljer bør videre omfatte bestemmelser som særlig gjelder overføring til et annet gjenforsikringsforetak av porteføljen av avtaler inngått i henhold til etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester.
18. Det bør fastsettes bestemmelser om utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i kraft av sin funksjon bidrar til å styrke det finansielle systems stabilitet. For å bevare opplysningenes fortrolige karakter bør antallet mottakere være strengt begrenset. Det er derfor nødvendig å fastsette under hvilke vilkår den forannevnte utvekslingen av opplysninger er tillatt, og der det er fastsatt at slike opplysninger bare kan gis videre etter uttrykkelige samtykke fra vedkommende myndigheter, kan disse der dette er hensiktsmessig gjøre samtykket betinget av at strenge krav blir overholdt. I denne sammenheng, og med det formål å sikre at vedkommende myndigheter kan føre et tilfredsstillende tilsyn med gjenforsikringsforetak, bør dette direktiv fastsette regler for hvordan medlemsstatene kan inngå avtaler om utveksling av opplysninger med tredjestater dersom opplys-

⁸ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

ningene som gis videre, omfattes av en passende garanti med hensyn til taushetsplikt.

19. For å styrke tilsynet med gjenforsikringsforetak, bør det fastsettes at en revisor har plikt til umiddelbart å underrette vedkommende myndigheter dersom vedkommende i forbindelse med utførelsen av sin oppgave, i tilfeller som omhandles i dette direktiv, får kjennskap til visse forhold som i alvorlig grad vil kunne påvirke et gjenforsikringsforetaks økonomiske stilling eller dets administrative eller regnskapsmessige organisering. Av hensyn til det mål som skal nås, er det ønskelig at medlemsstatene fastsetter at denne plikten bør komme til anvendelse under alle forhold der en revisor oppdager slike forhold i forbindelse med utførelsen av sin oppgave i et foretak som har nære forbindelser med et gjenforsikringsforetak. Revisorenes plikt til å melde fra, der dette er hensiktsmessig, til vedkommende myndigheter om visse forhold og avgjørelser som gjelder et gjenforsikringsforetak, som revisorene har oppdaget i forbindelse med utførelsen av sin oppgave i et foretak som ikke er et gjenforsikringsforetak, endrer i seg selv verken arten av deres oppgave i dette foretaket eller den måten de skal utføre sin oppgave på i dette foretaket.
20. Det bør fastsettes bestemmelser for å definere anvendelsen av dette direktiv på eksisterende gjenforsikringsforetak som allerede har tillatelse til eller har rett til å utøve gjenforsikringsvirksomhet i samsvar med bestemmelsene i de enkelte medlemsstatene før dette direktiv trer i kraft.
21. For at et gjenforsikringsforetak skal kunne oppfylle sine forpliktelser, bør hjemstaten kreve at et gjenforsikringsforetak etablerer tilstrekkelige forsikringstekniske avsetninger. Beløpet for slike forsikringstekniske avsetninger bør fastsettes i samsvar med rådsdirektiv 91/674/EØF av 19. desember 1991 om forsikringsforetaks årsregnskaper og konsoliderte regnskaper⁹⁾ og, når det gjelder livsgjenforsikringsvirksomhet, bør hjemstaten også tillates å fastsette særlige regler i samsvar med direktiv 2002/83/EF.
22. Et gjenforsikringsforetak som driver gjenforsikringsvirksomhet med hensyn til kredittforsikring, og der foretakets kredittgjenforsikringsvirksomhet beløper seg til mer enn bare en liten andel av vedkommende foretaks samlede

virksomhet, bør pålegges å opprette en utjevningsavsetning som ikke utgjør en del av foretakets solvensmargin; denne avsetningen bør beregnes i samsvar med en av de metodene som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF og som er godkjent som tilsvarende; dessuten bør dette direktiv også tillate at hjemstaten krever at gjenforsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende hjemstats territorium skal fastsette utjevningsavsetninger for andre klasser av risiko enn kredittgjenforsikring, i henhold til de regler som er fastsatt av vedkommende hjemstat. Etter innføringen av internasjonale standarder for finansiell rapportering (IFRS 4), bør dette direktiv klargjøre den tilsynsmessige behandlingen av utjevningsavsetninger fastsatt i samsvar med dette direktiv. Siden tilsyn med gjenforsikring imidlertid må vurderes på nytt i henhold til Solvens II-prosjektet, foregriper ikke dette direktiv et eventuelt framtidig gjenforsikringstilsyn i henhold til Solvens II-prosjektet.

23. Et gjenforsikringsforetak bør ha eiendeler til å dekke forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger som bør ta hensyn til hvilken type virksomhet foretaket utfører, særlig med hensyn til virksomhetens art, omfang og varighet av forventede betalingskrav, på en slik måte at det sikrer suffisiens, likviditet, sikkerhet, kvalitet, lønnsomhet og sammenstilling av sine investeringer, som foretaket bør sikre at er uensartede og i tilstrekkelig grad spredt og som gir foretaket muligheten til å reagere på egnet måte på endrede økonomiske omstendigheter, særlig med hensyn til utvikling i finansmarkedene og markedene for fast eiendom eller med hensyn til større katastrofer.
24. I tillegg til forsikringstekniske avsetninger, bør gjenforsikringsforetak ha en tilleggsavsetning, en såkalt solvensmargin, i form av frie eiendeler og, med samtykke fra vedkommende myndighet, av andre implisitte eiendeler, for å kunne imøtegå negative svingninger i virksomheten. Dette kravet er et viktig element i systemet med tilsyn. I påvente av revisjon av eksisterende ordninger for solvensmargin, som Kommisjonen utfører under det såkalt Solvens II-prosjektet, bør reglene fastsatt i eksisterende lovgivning på området direkteforsikring komme til anvendelse for å fastsette obligatorisk solvensmargin for gjenforsikringsforetak.
25. I lys av likhetene mellom livsgjenforsikring som dekker dødelighetsrisiko og annen gjenforsikring enn livsforsikring, særlig dekning av forsikringsrisiko og varigheten av livsgjenforsi-

⁹⁾ EFT L 374 av 31.12.1991, s. 7. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/51/EF (EUT L 178 av 17.7.2003, s. 16).

kringsavtaler, bør den nødvendige solvensmarginen for livsgjenforsikring fastsettes i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv når det gjelder beregning av obligatorisk solvensmargin for annen gjenforsikring enn livsforsikring, men hjemstaten bør tillates å anvende de regler som er fastsatt i direktiv 2002/83/EF for opprettelse av obligatorisk solvensmargin med hensyn til livsgjenforsikringsvirksomhet som er knyttet til investeringsfond eller avtaler med rett til bonus.

26. For å ta hensyn til særegenhetene ved enkelte typer gjenforsikringsavtaler eller særlige former for virksomhet, bør det fastsettes bestemmelser om å foreta justeringer av beregningen av obligatorisk solvensmargin, og disse justeringene bør foretas av Kommisjonen, etter samråd med Den europeiske komité for forsikring og yrkespensjoner, nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2004/9/EF¹⁰ innenfor rammen av den gjennomføringsmyndighet den er tillagt i traktaten.
27. Disse tiltakene bør vedtas ved bruk av framgangsmåten i artikkel 5 i rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹¹).
28. Listen over poster som kan representere tilgjengelig solvensmargin, og som er fastsatt i dette direktiv, bør være den samme som angis i direktiv 73/239/EØF og 2002/83/EF.
29. Gjenforsikringsforetak bør også ha et garantifond for å sikre at de har tilstrekkelige ressurser når de opprettes og at solvensmarginen i foretakets påfølgende virksomhet ikke på noe tidspunkt faller under en nedre sikkerhetsgrense, men for å ta hensyn til de særskilte forutsetningene når det gjelder egenforsikringsforetak for gjenforsikring, bør det fastsettes bestemmelser som tillater hjemstaten å sette minstegrensen for garantifond som kreves av egenforsikringsforetak for gjenforsikring til et lavere beløp.
30. Visse bestemmelser i dette direktiv definerer minstestandarder. En hjemstat bør kunne fastsette strengere regler for gjenforsikringsforetak som tillates av vedrørende stats egne vedkommende myndigheter, særlig når det gjelder krav til solvensmargin.
31. Dette direktiv bør komme til anvendelse på gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring, og det er derfor nødvendig med

en definisjon av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring for anvendelsen av dette direktiv, og på grunn av egenarten til denne typen gjenforsikringsvirksomhet bør hjemstaten gis mulighet for å fastsette særlige bestemmelser for utøvelsen av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring. Disse bestemmelsene kan på en rekke mer spesifikke punkter være forskjellige fra den generelle ordningen som er fastsatt i dette direktiv.

32. Dette direktiv bør fastsette regler vedrørende de spesialforetak (SPVer) som tar på seg risiko fra forsikrings- og gjenforsikringsforetak. Egenarten til slike spesialforetak (SPVer), som ikke er forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, krever at det fastsettes særlig bestemmelser i medlemsstatene. Videre bør dette direktiv inneholde krav om at hjemstaten fastsetter mer detaljerte regler for å angi under hvilke forhold utestående beløp fra et spesialforetak (SPV) kan benyttes som eiendeler til dekning av forsikringstekniske avsetninger av et forsikrings- eller et gjenforsikringsforetak. Dette direktiv bør også fastsette at gjenvinnbare beløp fra et spesialforetak (SPV) kan anses som skattereduserende beløp i henhold til gjenforsikrings- eller retrocesjonsavtaler innenfor de grenser som angis av dette direktiv, men underlagt en søknad fra forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket til og etter avtale med vedkommende myndighet.
33. Det er nødvendig å fastsette tiltak for tilfeller der gjenforsikringsforetakets økonomiske stilling blir slik at det får vanskeligheter med å oppfylle sine inngåtte forpliktelser. I særlige situasjoner må vedkommende myndigheter også ha myndighet til å gripe inn på et tilstrekkelig tidlig tidspunkt, men ved utøvelse av sin myndighet må vedkommende myndigheter underrette gjenforsikringsforetakene om årsakene til slike tilsynstiltak, i samsvar med prinsippene for god forvaltning og rimelig behandling. Så lenge en slik situasjon foreligger, bør vedkommende myndigheter ikke kunne attestere at gjenforsikringsforetaket har en tilstrekkelig solvensmargin.
34. Det er nødvendig å fastsette bestemmelser for samarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene for å sikre at et gjenforsikringsforetak som utøver sin virksomhet i henhold til etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester, opptrer i samsvar med gjeldende bestemmelser i vertsstaten.
35. Det bør åpnes for klageadgang for en domstol ved avslag eller tilbakekalling av tillatelse.

¹⁰ EUT L 3 av 07.1.2004, s. 34.

¹¹ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

36. Det er viktig å fastsette at gjenforsikringsforetak der foretakets hovedkontor er plassert utenfor Fellesskapet og der foretakene utøver sin gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet, ikke bør være underlagt bestemmelser som fører til en mer gunstig behandling enn den som gis til gjenforsikringsforetak med hovedkontor i en medlemsstat.
37. For å ta hensyn til de internasjonale sidene ved gjenforsikring, bør det fastsettes bestemmelser som gjør det mulig å slutte internasjonale avtaler med en tredjestat med det formål å definere muligheter for tilsyn med gjenforsikringsforetak som utøver sin virksomhet på territoriet til hver avtalepart.
38. Det bør fastsettes en smidig framgangsmåte som gjør det mulig å vurdere tilsynsmessig likeverd med tredjestater på fellesskapsgrunnlag for å bedre liberaliseringen av gjenforsikringstjenester i tredjestater, enten ved å opprette foretak eller ved ytelse av tjenester på tvers av landegrensene. For dette formål bør det i dette direktiv fastsettes framgangsmåter for forhandlinger med tredjestater.
39. Kommisjonen bør ha myndighet til å treffe gjennomføringstiltak, forutsatt at disse ikke endrer de grunnleggende elementene i dette direktiv. Disse gjennomføringstiltakene bør føre til at Fellesskapet tar hensyn til den framtidige utviklingen av gjenforsikring. De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med beslutning 1999/468/EF.
40. Fellesskapets eksisterende rettslige ramme for forsikring bør tilpasses for å ta hensyn til den nye tilsynsordningen for gjenforsikringsforetak som er fastsatt i dette direktiv, og for å sikre konsekvente rammeregler for hele forsikringssektoren. Særlig bør eksisterende bestemmelser som tillater «indirekte tilsyn» av gjenforsikringsforetak av vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn av direkte forsikringsforetak, tilpasses. Videre er det nødvendig å avskaffe gjeldende bestemmelser som gjør at medlemsstater kan stille krav om at eiendeler stilles som sikkerhet for dekning av de forsikringstekniske avsetningene til et forsikringsforetak, uansett hvilken form dette kravet har, når forsikringsgiver er gjenforsikret av et gjenforsikringsforetak med tillatelse i henhold til dette direktiv eller av et forsikringsforetak. Endelig bør det fastsettes bestemmelser for den solvensmargin som kreves for forsikringsforetak som utøver gjenforsikringsvirksomhet, når slik virksomhet representerer en betydelig andel av virksomheten, underlagt de solvensregler som er fastsatt for gjenforsikringsforetak i dette direktiv. Direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og 2002/83/EF bør derfor endres.
41. Direktiv 98/78/EF bør endres for å garantere at gjenforsikringsforetak i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe blir underlagt ytterligere tilsyn på samme måte som forsikringsforetak som utgjør en del av en forsikringsgruppe.
42. Rådet bør, i samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverk¹², oppfordre medlemsstatene til å utarbeide, både for deres egen skyld og i Fellesskapets interesse, egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og tiltakene for innarbeiding i nasjonal lovgivning, og å offentliggjøre disse.
43. Ettersom målsettingen med dette direktiv, nemlig å etablere en rettslig ramme for adgang til å starte og utøve gjenforsikringsvirksomhet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke utover det som er nødvendig for å nå disse målene.
44. Ettersom dette direktiv definerer minstestandarder, kan medlemsstatene fastsette strengere regler –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Avdeling I

Virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Virkeområde

1. Dette direktiv fastsetter regler for adgang til å starte og utøve selvstendig næringsvirksomhet innen gjenforsikring utført av gjenforsikringsforetak som bare slik utøver virksomhet og som er etablert i en medlemsstat eller som ønsker å etablere seg der.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på
 - a) forsikringsforetak der direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF kommer til anvendelse,
 - b) virksomheter og organer som vist til i artikkel 2 og 3 i direktiv 73/239/EØF,
 - c) virksomheter og organer som vist til i artikkel 3 i direktiv 2002/83/EØF,

¹² EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

d) gjenforsikringsvirksomhet utøvd eller fullt ut sikret av offentlige myndigheter i en medlemsstat når denne opptrer, av vesentlig offentlig interesse, som gjenforsikrer i siste instans, herunder under forhold der en slik rolle er påkrevd av en situasjon i markedet der det ikke er mulig å oppnå dekning på markedsvilkår.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med:

- a) «gjenforsikring», den virksomhet som består i å påta seg risiko overtatt av et forsikringsforetak eller av et annet gjenforsikringsforetak. For sammenslutningen av forsikringsgivere kalt «Lloyd's» betyr gjenforsikring også virksomheten med å påta seg risiko, overtatt fra et hvilket som helst medlem av Lloyd's, av et annet forsikrings- eller gjenforsikringsforetak enn sammenslutningen av forsikringsgivere kalt Lloyd's,
- b) «egenforsikringsforetak for gjenforsikring», et gjenforsikringsforetak eid enten av et annet finansforetak enn et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak eller en gruppe av forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som direktiv 98/78/EF kommer til anvendelse på, eller av et foretak som ikke er et finansforetak, og hvis formål er å yte gjenforsikring utelukkende for risikoen til det eller de foretak det tilhører eller til et eller flere foretak i den gruppen som egenforsikringsforetaket for gjenforsikring er medlem av,
- c) «gjenforsikringsforetak», et foretak som har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 3,
- d) «filial», et gjenforsikringsforetaks agentur eller filial,
- e) «etablert forretningssted», hovedkontoret til eller en filial av et gjenforsikringsforetak, idet det tas hensyn til bokstav d),
- f) «hjemstat», den medlemsstat der hovedkontoret til gjenforsikringsforetaket ligger,
- g) «filialmedlemsstat», den medlemsstat der filialen til et gjenforsikringsforetak ligger,
- h) «vertsstat»: den medlemsstat der et gjenforsikringsforetak har en filial eller yter tjenester,
- i) «kontroll», forholdet mellom et morforetak og et datterforetak som definert i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF¹³, eller et tilsvarende forhold mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak,

- j) «kvalifisert eierandel», en direkte eller indirekte eierandel i et foretak, som utgjør minst 10 % av kapitalen eller av stemmerettene, eller som gir mulighet for å utøve betydelig innflytelse på ledelsen av det foretak der en eierandel besittes,
- k) «morforetak», et morforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- l) «datterforetak», et datterforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF;
- m) «vedkommende myndigheter»: de nasjonale myndigheter som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med gjenforsikringsforetak,
- n) «nær tilknytning», en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre ved
 - i. en kapitalinteresse, dvs. ved å inneha direkte eller kunne kontrollere minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
 - ii. kontroll, dvs. i alle tilfellene det er vist til i artikkel 1 nr. 1 og nr. 2 i direktiv 83/349/EØF eller ved et tilsvarende forhold mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak,
- o) «finansforetak», ett av følgende foretak:
 - i. En kredittinstitusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter banktilknyttede tilleggstjenester i henhold til artikkel 1 nr. 5 og nr. 23 i direktiv 2000/12/EF¹⁴,
 - ii. et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsholdingselskap i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
 - iii. et investeringsforetak eller en finansinstitusjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 første punktum i direktiv 2004/39/EF¹⁵,
 - iv. et blandet finansielt holdingselskap i henhold til artikkel 2 nr. 15 i direktiv 2002/87/EF,
- p) «spesialforetak (SPV)», ethvert annet foretak, uansett om det er et aksjeselskap eller ikke, enn et eksisterende forsikringsforetak

¹³ Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2003/51/EF.

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1).

eller gjenforsikringsforetak, som påtar seg risiko fra forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak og som fullt ut finansierer sin eksponering for slik risiko ved provenyet fra en gjeldsutstedelse eller en annen finansieringsordning der tilbakebetalingsrettene til dem som yter en slik gjeldsfinansiering eller annen finansieringsordning er underordnet gjenforsikringsforpliktelsene til et slikt spesialforetak,

- q) «gjenforsikring med begrenset risikooverføring», gjenforsikring der det eksplisitte maksimale tapspotensialet, uttrykt som maksimal økonomisk overført risiko, som oppstår både som følge av en betydelig forsikringsrisiko og overført tidsrisiko, overstiger premien over avtalens løpetid med et begrenset, men betydelig beløp, sammen med minst en av følgende to egenskaper:
- i. eksplisitt og vesentlig hensyn til pengers tidsverdi,
 - ii. avtalemessige bestemmelser for å moderere forskjellen i økonomisk erfaring mellom partene over tid for å oppnå tilsiktet risikooverføring.

2. For anvendelsen av nr. 1 bokstav a) i denne artikkel skal dekning ved et gjenforsikringsforetak for en institusjon for pensjonsordninger som faller inn under virkeområdet til direktiv 2003/41/EF¹⁶ og der lovgivningen i institusjonens hjemstat tillater slik avsetning, også anses som en virksomhet som faller inn under virkeområdet til dette direktiv.

For anvendelsen av nr. 1 bokstav d) skal et gjenforsikringsforetaks permanente nærvær på en medlemsstats territorium likestilles med et agentur eller en filial, selv om nærværet ikke har form av en filial eller et agentur, men bare består av et kontor som ledes av foretakets eget personale eller av en person som er uavhengig, men har permanent myndighet til å opptre på vegne av foretaket på samme måte som et agentur.

For anvendelsen av nr. 1 bokstav j) i denne artikkel og i sammenheng med artikkel 12 og 19 - 23 og de andre andelsprosjenter det er vist til i artikkel 19 - 23, skal det tas hensyn til de stemmeretter det er vist til i artikkel 92 i direktiv 2001/34/EF¹⁷.

For anvendelsen av nr. 1 bokstav l) skal ethvert datterforetak av et datterforetak også

anses som et datterforetak av det foretaket som er disse foretakenes overordnede morforetak.

For anvendelsen av nr. 1 bokstav n) skal

- ethvert datterforetak av et datterforetak anses som et datterforetak av det morforetaket som er det overordnede morforetaket for disse foretakene,
 - en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er permanent knyttet til en og samme person i form av et kontrollerende forhold, også anses for å utgjøre en nær forbindelse mellom slike personer.
3. Når det i dette direktiv vises til euro, skal motverdien i nasjonal valuta som skal benyttes fra 31. desember hvert år, være verdien slik den var på den siste dagen i foregående oktober måned da motverdier for euro var tilgjengelige i alle Fellesskapets valutaer.

Avdeling II

Adgang til å utøve gjenforsikringsvirksomhet og tillatelse for gjenforsikringsforetaket

Artikkel 3

Prinsipp for tillatelse

Adgang til å utøve virksomhet innen gjenforsikring skal være betinget av forutgående offentlig tillatelse.

Slik tillatelse skal innhentes fra vedkommende myndigheter i hjemstaten av

- a) alle foretak som oppretter hovedkontor på vedkommende stats territorium,
- b) alle gjenforsikringsforetak som etter å ha mottatt nevnte tillatelse, utvider sin virksomhet til annen gjenforsikringsvirksomhet enn den det er gitt tillatelse for.

Artikkel 4

Tillatelsens virkeområde

1. En tillatelse i henhold til artikkel 3 skal gjelde i hele Fellesskapet. Den skal tillate et gjenforsikringsforetak å utøve virksomhet der etter retten til etableringsadgang eller til adgang til å yte tjenester.
2. Tillatelse skal gis for virksomhet innen annen gjenforsikring enn livsforsikring, livsgjenforsikring eller alle typer gjenforsikringsvirksomhet, i henhold til anmodningen fra søkeren.

¹⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med yrkesbaserte pensjonskasser (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF av 28. mai 2001 om vilkår for opptak av verdipapirer til offentlig notering på en fondsbørs og opplysninger som skal offentliggjøres om disse verdipapirene (EFT L 184 av 6.7.2001, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

Tillatelsen skal vurderes i lys av den virksomhetsplanen som skal oversendes i henhold til artikkel 6 bokstav b) og artikkel 11, samt oppfyllelsen av de vilkår som er fastsatt for slik tillatelse av den medlemsstat som det søkes om tillatelse hos.

Artikkel 5

Gjenforsikringsforetakets form

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som søker om tillatelse, skal benytte en av foretaksformene i vedlegg I.

Et gjenforsikringsforetak kan også ha form av et europeisk selskap (SE), slik det er definert i forordning (EF) nr. 2157/2001¹⁸.

2. Medlemsstatene kan der dette er hensiktsmessig opprette foretak i enhver offentligrettslig form, forutsatt at disse foretakene har til formål å utøve gjenforsikringsvirksomhet på samme vilkår som private foretak,

Artikkel 6

Vilkår

Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som søker om tillatelse, skal

- avgrense sin målsetting til gjenforsikringsvirksomhet og tilknyttet virksomhet, dette kravet kan omfatte funksjonen til et holdingselskap og virksomhet i forbindelse med aktiviteter på finanssektoren i den betydning som går fram av artikkel 2 nr. 8 i direktiv 2002/87/EF,
- legge fram en virksomhetsplan i samsvar med artikkel 11,
- ha til rådighet et minstegarantifond i henhold til artikkel 40 nr. 2,
- ledes effektivt av personer med god vandel og med egnede yrkeskvalifikasjoner eller yrkeserfaring.

Artikkel 7

Nære forbindelser

- Der det finnes nære forbindelser mellom gjenforsikringsforetaket og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter bare gi tillatelse dersom disse forbindelsene ikke hindrer at myndighetenes kan utføre sin tilsynsfunksjon.
- Vedkommende myndigheter skal nekte å gi tillatelse dersom de hindres i å utføre sitt tilsyn på en forsvarlig måte fordi en eller flere fysiske

eller juridiske personer som gjenforsikringsforetaket har nære forbindelser med, er underlagt en tredjestats lover og forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene og forskriftene.

- Vedkommende myndigheter skal kreve at gjenforsikringsforetak gir dem de opplysninger de trenger for til enhver tid å kunne sikre at vilkårene i nr. 1 er oppfylt.

Artikkel 8

Gjenforsikringsforetaket hovedkontor

Medlemsstatene skal kreve at gjenforsikringsforetak har hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.

Artikkel 9

Forsikringsvilkår og premietariffer

- Dette direktiv er ikke til hinder for at medlemsstatene opprettholder eller innfører lover eller forskrifter som krever at stiftelsesdokumenter og vedtekter må godkjennes og at alle dokumenter som er nødvendig for vanlig utøvelse av tilsyn, må legges fram.
- Medlemsstatene kan imidlertid ikke fastsette bestemmelser som krever forutgående godkjenning av eller løpende underretning om alminnelige og spesielle forsikringsvilkår, premietariffer og blanketter og andre trykte dokumenter som et gjenforsikringsforetak har til hensikt å benytte overfor cederende eller retrocederende foretak.

Artikkel 10

Markedets økonomiske behov

Medlemsstatene skal ikke kunne kreve at søknader om tillatelse skal behandles ut fra hensynet til markedets økonomiske behov.

Artikkel 11

Virksomhetsplan

- Virksomhetsplanen det er vist til i artikkel 6 bokstav b) skal inneholde opplysninger om eller dokumentasjon av
 - hvilke typer risiko gjenforsikringsforetaket vil påta seg,
 - hvilke typer gjenforsikringsordninger gjenforsikringsforetaket har til hensikt å inngå med avgivende foretak,
 - de retningsgivende prinsippene for retrocesjon,
 - hvilke poster som utgjør minstegarantifondet,

¹⁸ Rådsforordning (EF) nr. 2157/2001 av 8. oktober 2001 om vedtektene for det europeiske selskap (SE) (EFT L 294 av 10.11.2001, s. 1). Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 av 01.5.2004, s. 1).

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

- e) anslag over kostnader til oppbygging av administrative tjenester og organisering for å sikre seg virksomhet, samt de økonomiske midlene som er planlagt å dekke dette.
2. I tillegg til kravene i nr. 1 skal virksomhetsplanen for de tre første regnskapsårene inneholde
 - a) anslag over andre administrasjonskostnader enn kostnader ved oppbygging av administrasjonen, særlig løpende alminnelige kostnader og provisjoner,
 - b) anslag over premier eller bidrag og erstatningsutbetalinger,
 - c) sannsynlige likviditetsforhold,
 - d) anslag over hvilke finansielle midler som skal dekke inngåtte forpliktelser og solvensmargin.

Artikkel 12

Aksjeeiere og deltakere med kvalifiserte eierandeler

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ikke gi tillatelse til et foretak som gir foretaket adgang til å starte gjenforsikringsvirksomhet før de er underrettet om identiteten til aksjeeiere og andelsdeltakere, som kan være fysiske eller juridiske personer, og som direkte eller indirekte innehar en kvalifisert eierandel i foretaket, samt om størrelsen på disse eierandelene.

De samme myndigheter skal nekte å gi tillatelse dersom de av hensyn til behovet for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av et gjenforsikringsforetak, ikke er overbevist om aksjeeiernes eller deltakernes kvalifikasjoner.

Artikkel 13

Avslag på søknad om tillatelse

Ethvert vedtak om å avslå tillatelse skal ledsages av klare begrunnelser for avslaget, og skal meddeles det berørte foretaket.

Hver medlemsstat skal fastsette bestemmelser for klageadgang for en domstol i henhold til artikkel 53 ved vedtak om avslag.

Slike bestemmelser skal også fastsettes for tilfeller der vedkommende myndigheter ikke har behandlet en søknad om tillatelse innen utgangen av en periode på seks måneder fra den dato søknaden ble mottatt.

Artikkel 14

Forutgående samråd med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater

1. Vedkommende myndigheter i de andre berørte medlemsstatene skal rådspørres før det gis tillatelse til et gjenforsikringsforetak som er

- a) et datterforetak til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - b) et datterforetak til morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.
2. Vedkommende myndighet i en berørt medlemsstat med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak, skal rådspørres før det gis tillatelse til et gjenforsikringsforetak som er
 - a) et datterforetak til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - b) et datterforetak til morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.
 3. Berørte vedkommende myndigheter som vist til i nr. 1 og nr. 2 skal særlig rådspørre hverandre når de vurderer aksjeeiernes egnethet samt vandel og erfaring til styremedlemmer som deltar i ledelsen av et annet foretak i samme gruppe. De skal underrette hverandre om aksjeeieres egnethet samt vandel og erfaring til medlemmer av ledelsen som er relevant for andre berørte vedkommende myndigheter med hensyn til å gi tillatelse og løpende vurdere at vilkårene for å utøve virksomhet overholdes.

Avdeling III

Vilkår for utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet

Kapittel 1

Prinsipper og metoder for finansielt tilsyn

Avsnitt I

Vedkommende myndigheter og generelle regler

Artikkel 15

Vedkommende myndigheter og gjenstand for tilsyn

1. Finansielt tilsyn med et gjenforsikringsforetak, herunder med den virksomhet foretaket utøver enten gjennom filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal være hjemstatens eneansvar.

Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten har grunn til å anta at virksomheten til et gjenforsikringsforetak vil kunne skade foretakets økonomiske soliditet, skal de underrette vedkommende myndigheter i gjenforsikringsforetaks hjemstat. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kontrollere om foretaket opptrer i overensstemmelse med tilsynsreglene fastsatt i dette direktiv.

2. Det finansielle tilsynet i henhold til nr. 1 skal for gjenforsikringsforetakets samlede virksomhet omfatte kontroll av dets solvens, av opprettelse av forsikringstekniske avsetninger og av eien- deler til dekning av disse i samsvar med fastsatte regler eller praksis i hjemstaten, i henhold til bestemmelser vedtatt på fellesskapsplan.
3. Gjenforsikringsforetakets hjemstat skal ikke nekte å godkjenne en retrocesjonsavtale inn- gått av gjenforsikringsforetaket med et annet gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/ EØF eller 2002/83/EF av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsi- kringsforetaks eller forsikringsforetaks økono- miske soliditet.
4. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak følger gode administrasjons- og regnskapsprosedyrer og hensiktsmessige ordninger for internkontroll.

Artikkel 16

Tilsyn med filialer etablert i en annen medlems- stat

Medlemsstaten der filialen befinner seg, skal i de tilfeller der et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat utøver virksomhet gjen- nom en filial, fastsette at vedkommende myndighe- ter i hjemstaten, etter på forhånd å ha underrettet vedkommende myndigheter i den medlemsstat der filialen befinner seg, selv eller gjennom perso- ner som er utpekt til dette, kan utføre en kontroll på stedet av de opplysninger som er nødvendige for å sikre finansielt tilsyn med foretaket. Myndig- hetene i medlemsstaten der filialen befinner seg, kan delta i denne kontrollen.

Artikkel 17

Regnskap, opplysninger for tilsyn og statistikk - tilsynsfullmakt

1. Medlemsstatene skal pålegge alle gjenforsi- kringsforetak med hovedkontor på vedkom- mende stats territorium å legge fram et års- regnskap som omfatter foretakets samlede

virksomhet, dets økonomiske stilling og dets solvens.

2. Medlemsstatene skal kreve at gjenforsikrings- foretak med hovedkontor på vedkommende staters territorium jevnlig sender inn de doku- menter som er nødvendige for å føre tilsyn, samt statistiske opplysninger. Vedkommende myndigheter skal oversende til hverandre de dokumenter og opplysninger som er nyttige for å føre tilsyn.
3. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter har de nødvendige fullmakter og virkemidler til å føre tilsyn med virksomheten til gjenforsi- kringsforetak med hovedkontor på vedkom- mende stats territorium, herunder også virk- somhet som utøves utenfor de nevnte territo- rier.
4. Vedkommende myndigheter skal særlig ha myndighet til å
 - a) foreta detaljerte undersøkelser vedrørende et gjenforsikringsforetaks situasjon og sam- lede virksomhet, ved bl.a. å samle opplys- ninger eller kreve utlevering av dokumen- ter vedrørende foretakets gjenforsikrings- og retrocesjonsvirksomhet, og ved å utføre undersøkelser på stedet i gjenforsikringsfo- retaket lokaler,
 - b) treffe alle tiltak med hensyn til et gjenforsi- kringsforetak, dets styremedlemmer eller medlemmer av ledelsen eller personer som kontrollerer foretaket, som er hensiktsmes- sige og nødvendige for å sikre at vedkom- mende gjenforsikringsforetaks virksomhet alltid er i samsvar med de lover og forskrif- ter som gjenforsikringsforetaket skal over- holde i hver enkelt medlemsstat,
 - c) sikre at disse tiltakene blir gjennomført, om nødvendig ved tvangstiltak, og eventuelt ved domstolene.

Medlemsstatene kan også bestemme at vedkom- mende myndigheter skal kunne innhente alle opp- lysninger vedrørende avtaler som formidlere er i besittelse av.

Artikkel 18

Overdragelse av forsikringsportefølje

I henhold til de vilkår som er fastsatt i nasjonal lov- givning skal hver medlemsstat gi gjenforsikrings- foretak med hovedkontor på vedkommende stats territorium, tillatelse til å overdra hele eller en del av sin avtaleportefølje, herunder de avtaler som er inngått i henhold til reglene for etableringsadgang

eller etter reglene for adgang til å yte tjenester, til et mottakende foretak etablert i Fellesskapet, dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten til det mottakende foretak bekrefter, etter at det er tatt hensyn til overdragelsen, at vedkommende foretak har den nødvendige solvensmargin som vist til i kapittel 3.

Avsnitt 2

Kvalifiserte eierandeler

Artikkel 19

Overtakelser

Medlemsstatene skal fastsette at enhver fysisk eller juridisk person som direkte eller indirekte har til hensikt å anskaffe en kvalifisert eierandel i et gjenforsikringsforetak, på forhånd skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten og opplyse om den forventede eierandelens størrelse. Enhver fysisk eller juridisk person skal på samme måte underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten dersom vedkommende har til hensikt å øke sin kvalifiserte eierandel slik at andelen av stemmeretter eller av ervervet kapital vil nå eller overstige 20 %, 33 % eller 50 % eller slik at gjenforsikringsforetaket vil bli vedkommende persons datterforetak.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ha en frist på maksimalt tre måneder, regnet fra dagen for underretningen fastsatt i første ledd, til å komme med innvendinger mot en slik plan dersom de ikke er overbevist om at de personer som er nevnt i første ledd, er egnet til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av vedkommende gjenforsikringsforetak. Dersom vedkommende myndigheter ikke har innvendinger mot den forannevnte planen, kan de fastsette en frist for gjennomføringen av den.

Artikkel 20

Overtakelser av finansforetak

Dersom overtakeren av eierandelene som vist til i artikkel 19, er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket som overtakeren har til hensikt å overta en eierandel i og som et resultat av overtakelsen, vil bli overtakerens datterforetak eller bli underlagt vedkommende overtakers kontroll, skal det foretas en vurdering av overtakelsen i form av forutgående samråd som vist til i artikkel 14.

Artikkel 21

Avhendinger

Medlemsstatene skal fastsette at enhver fysisk eller juridisk person som direkte eller indirekte har til hensikt å avhende en kvalifisert eierandel i et gjenforsikringsforetak, på forhånd skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten, samt opplyse om eierandelens størrelse.

En slik fysisk eller juridisk person skal også underrette vedkommende myndigheter dersom vedkommende har til hensikt å redusere sin kvalifiserte eierandel slik at vedkommendes andel av stemmeretter eller av kapital vil bli mindre enn 20 %, 33 % eller 50 % eller slik at gjenforsikringsforetaket vil opphøre å være vedkommendes datterforetak.

Artikkel 22

Gjenforsikringsforetakets opplysninger til vedkommende myndigheter

Så snart de får kjennskap til det, skal gjenforsikringsforetak underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om alle overtakelser eller avhendinger av eierandeler i deres kapital som fører til at eierandeler overstiger eller faller under noen av de tersklene som er nevnt i artikkel 19 og 21.

De skal også minst en gang per år underrette vedkommende myndigheter om navnene på aksjeeiere og deltakere som har kvalifiserte eierandeler og om de respektive eierandelenes størrelse, slik det blant annet går fram av mottatte opplysninger på den årlige generalforsamling for aksjeeiere eller deltakere, eller ved at foretaket overholder bestemmelsene som gjelder for børsnoterte selskaper.

Artikkel 23

Kvalifiserte eierandeler - vedkommende myndigheters fullmakter

Medlemsstatene skal fastsette at der den innflytelse som utøves av de personer det er vist til i artikkel 19, vil kunne motvirke en sunn og fornuftig ledelse av et gjenforsikringsforetak, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten kunne treffe egnede tiltak for å bringe denne situasjonen til opphør. Slike tiltak kan blant annet omfatte påbud, sanksjoner overfor styremedlemmer eller ledelsen eller suspensjon av utøvelse av stemmeretter knyttet til vedkommende aksjeeieres eller deltakeres aksjer.

Lignende tiltak skal anvendes overfor fysiske eller juridiske personer som ikke overholder plikten til å legge fram opplysninger på forhånd som

fastsatt i henhold til artikkel 19. Dersom en andel blir overtatt til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg det, skal medlemsstatene, uavhengig av andre sanksjoner som måtte vedtas, enten sørge for at utøvelsen av de tilsvarende stemmerettene blir suspendert, eller at de avgitte stemmene kan kjennes ugyldige eller annulleres.

Avsnitt 3

Taushetsplikt og utveksling av opplysninger

Artikkel 24

Taushetsplikt

1. Medlemsstatene skal fastsette at alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter, samt revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, skal være underlagt taushetsplikt.

I henhold til denne og uten at dette berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som disse har mottatt i embets medfør, kan gis videre til noen andre personer eller myndigheter, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form og slik at det enkelte gjenforsikringsforetak ikke kan identifiseres.

2. Når et gjenforsikringsforetak er erklært konkurs eller er under tvungen avvikling, kan likevel fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann som deltar i forsøk på å redde vedkommende foretak, gis videre i forbindelse med behandlingen av sivil- eller handelsrettslige søksmål.

Artikkel 25

Utteksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene

Artikkel 24 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater utveksler opplysninger i samsvar med de direktiver som kommer til anvendelse på gjenforsikringsforetak. Disse opplysningene skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 24.

Artikkel 26

Samarbeidsavtaler med tredjestater

Medlemsstatene kan bare inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater eller med myndigheter eller organer i tredjestater som definert i artikkel 28 nr. 1 og nr. 2, dersom de opplysninger som gis videre, omfattes av garantier om taushets-

plikt som minst tilsvare dem som er nevnt i dette avsnitt. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for vedkommende myndigheters eller organers utførelsen av tilsynsoppgaver.

Der opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Artikkel 27

Bruk av fortrolige opplysninger

Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 24 og 25, kan bare benytte disse i embets medfør

- til å kontrollere at vilkårene for adgang til å starte gjenforsikringsvirksomhet er oppfylt og for å lette tilsyn med utøvelse av slik virksomhet, særlig med hensyn til overvåking av forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapsrutiner og interne kontrollordninger,
- til å ilegge sanksjoner,
- i forvaltningsklager på vedtak gjort av vedkommende myndighet, eller
- i forbindelse med domstolsbehandling i henhold til artikkel 53 eller i henhold til særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og i andre direktiver som er vedtatt på området forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak.

Artikkel 28

Utteksling av opplysninger med andre myndigheter

1. Artikkel 24 og 27 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det finnes to eller flere vedkommende myndigheter i samme medlemsstat, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter, og

- myndigheter med ansvar for offentlig tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner, samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,
- organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak og ved andre lignende framgangsmåter, og
- personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner,

under utførelsen av sine tilsynsoppgaver, eller når opplysninger gis videre til organer som administrerer obligatorisk avvikling eller garantiordninger, og slike opplysninger er nødvendige for at disse skal kunne utføre sine oppgaver. Opplysningene som mottas av disse myndigheter, organer og personer, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 24.

2. Uten hensyn til artikkel 24 – 27 kan medlemsstater gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og
 - a) de myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak og andre lignende framgangsmåter, eller
 - b) de myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av regnskapene til forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, kredittinstitusjoner, investeringsforetak og andre finansinstitusjoner, eller
 - c) uavhengige aktuarer i forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med slike foretak, samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen til utveksling av opplysninger i første ledd, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Utvekslingen av opplysninger skal benyttes til å utføre de tilsynsoppgaver det er vist til i første ledd.
- b) Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er omhandlet i artikkel 24.
- c) Dersom opplysningene opprinnelig kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.

3. Uten hensyn til artikkel 24 – 37 og med det formål å styrke det finansielle systemets stabilitet og herunder integritet, kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom

vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som etter lovgivningen har ansvar for å påvise og etterforske overtredelser av bestemmelser i selskapsretten.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen til utveksling av opplysninger i første ledd, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Opplysningene skal benyttes til å utføre de oppgaver det er vist til i første ledd.
- b) Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er omhandlet i artikkel 24.
- c) Dersom opplysningene opprinnelig kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Dersom en medlemsstats myndigheter eller organer som vist til i første ledd, i sitt arbeid med å påvise eller etterforske overtredelser innhenter bistand fra personer som på grunn av særskilt kompetanse gis fullmakter for dette formål og som ikke er ansatt i offentlig sektor, kan adgangen til utveksling av opplysninger som omhandlet i første ledd, utvides til slike personer på de vilkår som er fastsatt i andre ledd.

Ved anvendelsen av andre ledds bokstav c) skal de myndigheter og organer det er vist til i første ledd underrette vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, om navn på og nøyaktig ansvarsområde for de personer som opplysningene skal gis videre til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om navn på de myndigheter eller organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.

Artikkel 29

Overføring av opplysninger til sentralbanker og pengepolitiske myndigheter

Dette avsnitt er ikke til hinder for at vedkommende myndigheter kan overføre opplysninger til bruk ved utførelsen av deres respektive oppgaver til sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av pengepolitiske myndigheter, samt der dette er hensiktsmessig, til andre offentlige myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer. Dette avsnitt er heller ikke til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre de opplysninger de trenger for de formål det er vist til i artikkel 27, til vedkommende myndigheter.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er omhandlet i dette avsnitt.

Artikkel 30

Oversending av opplysninger til statlige forvaltningsmyndigheter med ansvar for økonomisk lovgivning

Uten hensyn til artikkel 24 og 27 kan medlemsstatene, i henhold til bestemmelser fastsatt i lov, tillate at visse opplysninger oversendes til andre avdelinger i sentrale forvaltningsmyndigheter med ansvar for lovgivning vedrørende tilsyn med kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, investeringstjenester og forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, samt til kontrollører som opptrer på vegne av disse avdelingene.

Slike opplysninger kan imidlertid bare gis videre når det er nødvendig av hensyn til tilsynet.

Medlemsstatene skal imidlertid fastsette at opplysninger mottatt i henhold til artikkel 25 og 28 nr. 1 og opplysninger som er framskaffet ved kontroll på stedet som nevnt i artikkel 16, aldri kan videreformidles i de tilfeller som er nevnt i denne artikkel uten etter uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som har gitt opplysningene eller fra vedkommende myndighet i den medlemsstat der kontrollen på stedet ble foretatt.

Avsnitt 4

Revisorenes plikter

Artikkel 31

Revisorenes plikter

1. Medlemsstatene skal som minstekrav fastsette at en person som er godkjent i samsvar med direktiv 84/253/EØF¹⁹, og som i et gjenforsikringsforetak utfører en oppgave som vist til i artikkel 51 i direktiv 78/660/EØF²⁰, i artikkel 37 i direktiv 83/349/EØF eller i artikkel 31 i direktiv 85/611/EØF²¹ eller enhver annen lovfestet oppgave, skal ha plikt til omgående å rapportere til vedkommende myndigheter ethvert for-

¹⁹ Åttende rådsdirektiv 84/253/EØF av 10. april 1984 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om godkjenning av personer med ansvar for lovfestet revisjon av regnskaper (EFT L 126 av 12.5.1984, s. 20).

²⁰ Fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer (EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11). Direktivet sist endret ved direktiv 2003/51/EF.

²¹ Rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) (EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

hold eller avgjørelse som gjelder vedkommende foretak og som vedkommende har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av sin oppgave, og som kan

- a) utgjøre en vesentlig overtredelse av de lover eller forskrifter som fastsetter vilkårene for godkjenning, eller som særskilt omhandler utøvelse av forsikringsforetaks eller gjenforsikringsforetaks virksomhet, eller
- b) som kan påvirke den fortsatte driften av gjenforsikringsforetaket, eller
- c) som kan føre til at regnskapene nektes godkjent, eller at det tas forbehold.

Vedkommende person skal også ha plikt til å rapportere alle forhold og beslutninger denne får kjennskap til i forbindelse med utførelsen av en oppgave som vist til i første ledd i et foretak som har nære forbindelser som følge av et kontrollerende forhold med gjenforsikringsforetaket der vedkommende utfører forannevnte oppgave.

2. Videreformidling av opplysninger til vedkommende myndigheter ved de personer som er godkjent i samsvar med direktiv 84/253/EØF vedrørende alle relevante forhold og beslutninger som vist til i denne artikkels nr. 1, skal ikke anses som et brudd på noen restriksjon vedrørende formidling av opplysninger i henhold til avtale eller i henhold til lover eller forskrifter, og medfører ikke noen form for ansvar for vedkommende personer.

Kapittel 2

Regler vedrørende forsikringstekniske avsetninger

Artikkel 32

Opprettelse av forsikringstekniske avsetninger

1. Hjemstaten skal pålegge alle gjenforsikringsforetak å opprette tilstrekkelige forsikringstekniske avsetninger for hele foretakets virksomhet.

Størrelsen på slike forsikringstekniske avsetninger skal fastsettes i samsvar med reglene i direktiv 91/674/EØF. Der dette er hensiktsmessig kan hjemstaten fastsette mer spesifikke regler i samsvar med artikkel 20 I direktiv 2002/83/EF.

2. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver som krever at eiendeler stilles som sikkerhet for å dekke ikke-opptjente premier og avsetninger for utestående krav dersom gjenforsikrer er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med

dette direktiv eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF.

3. Når hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger skal dekkes av krav mot gjenforsikrere som ikke har tillatelse i samsvar med dette direktiv eller forsikringsforetak som ikke har tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.

Artikkel 33

Utjevningsavsetninger

1. Hjemstaten skal pålegge alle gjenforsikringsforetak som gjenforsikrer risiko i klasse 14 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, å opprette en utjevningsavsetning for å dekke eventuelle forsikringstekniske underskudd eller krav over gjennomsnittet i vedkommende klasse i et regnskapsår.
2. Utjevningsavsetningen for kredittgjenforsikring skal beregnes i henhold til regler fastsatt av hjemstaten, i samsvar med en av de fire metodene som angis under bokstav D i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, og som skal anses som likeverdige.
3. Hjemstaten kan unnta gjenforsikringsforetak fra plikten til å opprette utjevningsavsetninger for gjenforsikring av kredittforsikringsvirksomhet når premieinntekt eller bidrag med hensyn til gjenforsikring av kredittforsikringsvirksomhet er under 4 % av samlet premie eller bidrag og mindre enn 2 500 000 euro.
4. Hjemstaten kan pålegge alle gjenforsikringsforetak å opprette utjevningsavsetninger for andre klasser av risiko enn kredittgjenforsikring. Utjevningsavsetningene skal beregnes i samsvar med de regler som er fastsatt av hjemstaten.

Artikkel 34

Eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak investerer de eiendeler som dekker de forsikringstekniske avsetningene og utjevningsavsetningene som vist til i artikkel 33 i samsvar med følgende regler:
 - a) Eiendelene skal ta i betraktning hvilken type virksomhet som utføres av et gjenforsikringsforetak, særlig de forventede kravsbetalingerens art, beløp og varighet, slik at foretakets suffisiens, likviditet, sikkerhet,

kvalitet, lønnsomhet og sammenstilling av investeringer sikres.

- b) Gjenforsikringsforetaket skal sikre at eiendelene har en tilstrekkelig variasjon og spredning og tillater foretaket å reagere på egnet måte på endringer i de økonomiske omstendighetene, særlig med hensyn til utvikling i finansmarkedene og markedene for fast eiendom eller med hensyn til større katastrofer. Foretaket skal vurdere virkningen av irregulære markedsforhold på foretakets eiendeler og skal spre eiendelene på en slik måte at denne virkningen reduseres.
- c) Investering i eiendeler som det ikke er gitt adgang til å handle med i et regulert finansmarked, skal i alle tilfeller holdes på et beskjedent nivå.
- d) Investering i finansielle derivater skal være mulig i den grad disse bidrar til en reduksjon av investeringsrisiko eller legger forholdene til rette for effektiv porteføljevaltning. De finansielle derivataene skal verdsettes på et forsiktig grunnlag med hensyn til de underliggende eiendelene, og tas med i verdsettingen av institusjonens eiendeler. Institusjonen skal også unngå for stor risikoeksponering overfor en enkelt motpart og overfor andre derivatoperasjoner.
- e) Eiendelene skal være tilstrekkelig uensartet til å unngå at risikoen ikke i uforholdsmessig stor grad faller på bestemte eiendeler, utstedere eller grupper av foretak og akkumulering av risiko i porteføljen som helhet. Investeringer i eiendeler utstedt av samme utsteder eller av utstedere som tilhører samme gruppe, skal ikke eksponere foretaket for en for stor risikokonsentrasjon.

Medlemsstatene kan unnlate å anvende de krav det er vist til i bokstav e) på investering i statsobligasjoner.

2. Medlemsstatene skal ikke kreve at gjenforsikringsforetak på vedkommende stats territorium investerer i bestemte kategorier av eiendeler.
3. Medlemsstatene skal ikke underlegge beslutninger om investeringer i et gjenforsikringsforetak på vedkommende medlemsstats territorium eller den investeringsansvarlige i foretaksledelsen noen som helst form for forhåndsgodkjenning eller systematisk meldepikt.
4. Uten hensyn til nr. 1 – 3 kan hjemstaten fastsette følgende kvantitative regler for alle gjen-

forsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium, forutsatt at de er behørig begrunnet:

- a) Investeringer av forsikringstekniske bruttoavsetninger i andre valutaer enn de valutaer som de forsikringstekniske avsetningene er foretatt i, bør begrenset til 30 %.
 - b) Investeringer av forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapir som behandles som aksjer og obligasjoner og som det ikke tillates handel med i et regulert marked, bør begrenses til 30 %.
 - c) Hjemstaten kan kreve at alle gjenforsikringsforetak ikke skal investere mer enn 5 % av sine forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapir som behandles som aksjer, obligasjoner og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter i samme foretak, og ikke mer enn 10 % av sine samlede forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapir som behandles som aksjer, obligasjoner og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter i foretak som er medlemmer i samme gruppe.
5. Hjemstaten skal dessuten fastsette mer detaljerte regler for vilkår for bruk av utestående beløp i et spesialforetak (SPV) som eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger i henhold til denne artikkel.

Kapittel 3

Regler for solvensmargin og for garantifond

Avsnitt I

Tilgjengelig solvensmargin

Artikkel 35

Generelle regler

Medlemsstatene skal pålegge alle gjenforsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium å ha en tilstrekkelig tilgjengelig solvensmargin for hele foretakets virksomhet til enhver tid, og som minst tilsvare kravene i dette direktiv.

Artikkel 36

Godkjente poster

1. Den tilgjengelige solvensmargin skal bestå av gjenforsikringsforetakets eiendeler, fri for alle påregnelige forpliktelser, og med fradrag for eventuelle immaterielle verdier, herunder
 - a) innbetalt aksjekapital eller, dersom det dreier seg om et gjensidig gjenforsikrings-

selskap, faktisk innbetalt garantifond, med tillegg av medlemmenes kontoer som skal oppfylle følgende kriterier:

- i. Stiftelsesdokumentet og vedtektene skal fastsette at utbetalinger fra disse kontoene til medlemmene bare kan skje i den utstrekning dette ikke fører til at den tilgjengelige solvensmargin faller under det nivå som kreves eller, etter foretakets oppløsning, dersom foretakets øvrige gjeld er betalt,
 - ii. når det gjelder utbetalinger nevnt i nr. i) som skjer av andre grunner enn individuelt opphør av medlemskap, skal det i stiftelsesdokumentet og i vedtektene fastsettes at vedkommende myndigheter må underrettes om dette minst en måned på forhånd og at de innenfor denne frist kan forby utbetalingen,
 - iii. de relevante bestemmelsene i stiftelsesdokumentet og i vedtektene kan bare endres etter at vedkommende myndigheter har erklært at de ikke har innvendinger mot endringen, men uten at dette berører de kriterier som er nevnt i nr. i) og ii),
 - b) lovfestede og frie avsetninger som verken tilsvare inngåtte forpliktelser eller er klassifisert som utjevningsavsetninger,
 - c) overført resultat etter fradrag for utbytte som skal utbetales.
2. Den tilgjengelige solvensmargin skal reduseres med verdien av egne aksjer som eies direkte av gjenforsikringsforetaket.

For de gjenforsikringsforetak som diskontorer eller reduserer sine forsikringstekniske avsetninger innen annen gjenforsikring enn livsforsikring for erstatningsutbetalinger for å ta hensyn til investeringsinntekt, slik det tillates i henhold til artikkel 60 nr. 1 bokstav g) i direktiv 91/674/EØF, skal tilgjengelig solvensmargin reduseres med differansen mellom de udiskonterte forsikringstekniske avsetningene eller forsikringstekniske avsetninger før fradrag, slik det opplyses i notene til regnskapet, og de diskonterte eller forsikringstekniske avsetningene etter fradrag. Denne justeringen skal foretas for all risiko på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, bortsett fra for risiko på listen under klasse 1 og 2 under bokstav A i nevnte vedlegg. For andre klasser enn 1 og 2 på listen under bokstav A i nevnte vedlegg, trengs det ikke foretas noen justeringer med hensyn til diskontering av livrenter inkludert i forsikringstekniske avsetninger.

I tillegg til fradragene i første og andre ledd skal tilgjengelig solvensmargin reduseres med følgende poster:

- a) Kapitalinteresser som gjenforsikringsforetaket innehar i følgende andre foretak:
 - i. Forsikringsforetak i henhold til artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 4 i direktiv 2002/83/EØF eller artikkel 1 bokstav b) i direktiv 98/78/EF,
 - ii. gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i dette direktiv eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,
 - iii. forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
 - iv. kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og nr. 5 i direktiv 2000/12/EF,
 - v. investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i direktiv 93/22/EØF²²) og artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i direktiv 93/6/EØF²³),
- b) hver av følgende poster som gjenforsikringsforetaket innehar med hensyn til de foretak som er definert under bokstav a) og som det har en kapitalinteresse i:
 - i. Instrumenter som vist til i nr. 4,
 - ii. instrumenter som vist til i artikkel 27 nr. 3 i direktiv 2002/83/EØF,
 - iii. etterstilte fordringer og instrumenter som vist til i artikkel 35 og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF.

Når aksjer i andre kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap eies midlertidig som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å reorganisere og redde vedkommende foretak, kan vedkommende myndighet tillate unntak fra bestemmelsene om fradrag som vist til i tredje ledds bokstav a) og b).

Som et alternativ til fradrag av de poster det er vist til i tredje ledds bokstav a) og b) og som gjenforsikringsforetak innehar i kredittinstitusjoner, investeringsforetak og fi-

nansinstitusjoner, kan medlemsstatene tillate at deres kredittinstitusjoner gjensidig anvender metode 1, 2 eller 3 i vedlegg I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (regnskapskonsolidering) skal bare anvendes dersom vedkommende myndighet er overbevist om graden av samordnet ledelse og internkontroll med hensyn til de foretak som ville vært omfattet av konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning av solvensmarginen som omhandlet i dette direktiv, kan medlemsstatene fastsette at gjenforsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 98/78/EF eller utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 2002/87/EF, kan unnlate å trekke fra de poster det er vist til i tredje ledds bokstav a) og b) og som de innehar i kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper som omfattes av utvidet tilsyn.

Med hensyn til fradrag av kapitalinteresser som vist til i dette nummer, menes med kapitalinteresse en kapitalinteresse i henhold til artikkel 1 bokstav f) i direktiv 98/78/EF.

3. Den tilgjengelige solvensmarginen kan også bestå av:
 - a) Kumulative preferanseaksjer og ansvarlig lånekapital på inntil 50 % av det laveste av beløpene for den tilgjengelige solvensmargin og den obligatoriske solvensmargin, hvorav høyst 25 % skal bestå av ansvarlig lånekapital med fast løpetid eller kumulative preferanseaksjer med fast løpetid, forutsatt at det, dersom gjenforsikringsforetaket går konkurs eller avvikles, eksisterer bindende avtaler om at ansvarlig lånekapital eller preferanseaksjer skal etterstilles alle andre kreditorers fordringer og ikke skal tilbakebetales før all annen utestående gjeld på dette tidspunktet er gjort opp.

Ansvarlig lånekapital skal også oppfylle følgende vilkår:

 - i. Det skal bare tas hensyn til faktisk innbetalte midler.
 - ii. For lån med fast løpetid skal den opprinnelige løpetiden være på minst fem år. Minst ett år før tilbakebetalingsdatoen skal gjenforsikringsforetaket legge fram for vedkommende myndigheter for godkjenning en plan som viser hvordan den

²² Rådskdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investerings-tjenester i forbindelse med verdipapirer (EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådskdirektiv (EF) nr. 2002/87 (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

²³ Rådskdirektiv 93/6/EØF av 15. mars 1993 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad (EFT L 141 av 11.6.1993, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

- tilgjengelige solvensmargin vil bli opprettholdt eller brakt opp på det nivå som kreves ved forfall, med mindre den andel lånet utgjør av den tilgjengelige solvensmarginen blir gradvis redusert i løpet av minst de fem siste årene før forfall. Vedkommende myndigheter kan gi tillatelse til tilbakebetaling av slike lån før forfall, forutsatt at anmodningen er gjort av det utstedende gjenforsikringsforetaket og at foretakets tilgjengelige solvensmargin ikke faller under det nivå som kreves.
- iii. Lån hvis løpetid ikke er fastsatt, skal først kunne tilbakebetales etter fem års varsel om oppsigelse, med mindre lånene ikke lenger anses som en del av den tilgjengelige solvensmarginen eller dersom det kreves en særlig forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter for tilbakebetaling før forfall. I sistnevnte tilfelle skal gjenforsikringsforetaket underrette vedkommende myndigheter minst seks måneder før tidspunktet for den foreslåtte tilbakebetalingen, og angi tilgjengelig solvensmargin og obligatorisk solvensmargin både før og etter den aktuelle tilbakebetalingen. Vedkommende myndigheter skal bare tillate tilbakebetaling dersom det ikke er fare for at gjenforsikringsforetakets tilgjengelige solvensmargin vil falle under det nivå som kreves.
 - iv. Låneavtalen skal ikke omfatte noen klausul om at gjelden under andre, nærmere angitte omstendigheter enn avvikling av gjenforsikringsforetaket skal betales tilbake før den avtalte forfallsdato.
 - v. Låneavtalen kan bare endres etter at vedkommende myndigheter har erklært at de ikke har innvendinger mot endringen.
- b) Verdipapirer uten fast løpetid samt andre instrumenter, herunder andre kumulative preferanseaksjer enn dem det er vist til i bokstav a), inntil 50 % av det laveste av beløpet for tilgjengelig solvensmargin og obligatorisk solvensmargin for det samlede beløpet av slike verdipapir og ansvarlig lånekapital som vist til i bokstav a), forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - i. De kan ikke tilbakebetales på ihendehavers initiativ eller uten forhåndsgodkjenning av vedkommende myndigheter.
 - ii. Emisjonsavtalen skal gi gjenforsikringsforetaket mulighet til å utsette utbetalingen av renter på lånet.
 - iii. Långivers fordringer på gjenforsikringsforetaket skal i sin helhet etterstilles alle ikke-etterstilte kreditorers fordringer.
 - iv. De dokumenter som gjelder for utstedelsen av verdipapirene, skal inneholde bestemmelser om at gjelden og de renter som ikke er utbetalt, kan gå med til å dekke tap, samtidig som gjenforsikringsforetaket kan fortsette sin virksomhet.
 - v. Bare faktisk innbetalte beløp skal medregnes.
4. Etter en begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan tilgjengelig solvensmargin også bestå av:
 - a) Halvparten av den del av aksjekapitalen eller garantifondet som ennå ikke er innbetalt, fra det tidspunkt den innbetalte andelen utgjør 25 % av vedkommende aksjekapital eller garantifond, inntil 50 % av det laveste av beløpene for tilgjengelig solvensmargin og obligatorisk solvensmargin.
 - b) Eventuelle krav som gjensidige selskaper innen annen forsikring enn livsforsikring eller selskaper av gjensidig type med variable bidrag har overfor sine medlemmer i form av krav på tilleggsbidrag i løpet av regnskapsåret, med et beløp på inntil halvparten av differansen mellom de maksimale bidragene og de faktisk innkrevde bidragene, men underlagt en begrensning lik det minste beløpet av 50 % av tilgjengelig solvensmarginen eller obligatorisk solvensmargin. Vedkommende nasjonale myndigheter skal fastsette retningslinjer som inneholder vilkår for under hvilke forhold slike tilleggsbidrag kan aksepteres.
 - c) Alle skjulte nettoreserver som skriver seg fra verdsetting av eiendeler, i den grad slike skjulte nettoreserver ikke er av uvanlig art.
 5. I tillegg og når det gjelder livsforsikringsvirksomhet kan tilgjengelig solvensmargin, etter begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, også bestå av:
 - a) Inntil 31. desember 2009 et beløp som tilsvarer 50 % av foretakets framtidige overskudd; men som ikke overstiger det minste beløpet av 25 % av tilgjengelig solvensmargin eller

obligatorisk solvensmargin, beløpet for framtidige overskudd skal framkomme ved å multiplisere antatt årlig overskudd med en faktor som uttrykker forsikringsavtalenes gjennomsnittlige gjenstående løpetid, og faktoren som benyttes, kan ikke være større enn 6, antatt årlig overskudd skal ikke overstige det aritmetiske gjennomsnittet av oppnådde overskudd for de siste fem regnskapsår i de virksomheter det er vist til i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2002/83/EF.

Vedkommende myndigheter kan godta å bare medregne et slikt beløp for tilgjengelig solvensmargin

- i. når det framlegges en aktuarrapport for vedkommende myndigheter som underbygger sannsynligheten for slike overskudd i framtiden, og
 - ii. i den grad den delen av det framtidige overskuddet som kommer fra skjulte nettoreserver som vist til i nr. 4 bokstav c), ikke allerede er tatt med i beregningen.
- b) Når zillmering ikke blir anvendt, eller der den blir anvendt, men er mindre enn belastningen av anskaffelseskostnader inkludert i premien, forskjellen mellom en premieavsetning som ikke er zillmert eller er delvis zillmert, og en premieavsetning som er zillmert tilsvarende belastningen av anskaffelseskostnadene inkludert i premien, men dette beløp kan ikke overskride 3,5 % av summen av differansene mellom de relevante forsikringssummene i livsforsikringsvirksomhet og premieavsetningene for alle avtaler der zillmering er mulig, og forskjellen skal eventuelt reduseres med beløpet for ikke-avskrevne anskaffelseskostnader oppført som en eiendel.
6. Endringer av denne artikkels nr. 1 - 5 for å ta hensyn til utvikling som berettiger en teknisk tilpasning av de elementene som kan godkjennes og inngå i tilgjengelig solvensmargin, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 55 nr. 2.

Avsnitt 2

Obligatorisk solvensmargin

Artikkel 37

Obligatorisk solvensmargin for annen gjenforsikringsvirksomhet enn livsforsikring

1. Obligatorisk solvensmargin skal fastsettes enten på grunnlag av det årlige beløpet for premier eller bidrag, eller på grunnlag av gjennom-

snittlig fordringsbyrde i de siste tre regnskapsårene.

Når det gjelder gjenforsikringsforetak som i hovedsak bare dekker en eller flere av områdene kredittrisiko, stormrisiko, haglrisiko eller frostrisiko, skal imidlertid de siste syv årene benyttes som referanseperiode for gjennomsnittlig fordringsbyrde.

2. Med forbehold for artikkel 40 skal beløpet for obligatorisk solvensmargin fastsettes som det høyeste beløpet av de to resultatene det er vist til i denne artikkels nr. 3 og nr. 4.
3. Premiegrunnelaget skal beregnes ved hjelp av det høyeste beløpet av tegnede bruttopremier eller bruttobidrag som beregnet nedenfor, og opptjente bruttopremier eller bruttobidrag.

Premier eller bidrag for klasse 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF skal økes med 50 %.

Premier eller bidrag for andre klasser enn 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF kan økes med inntil 50 % for særlige gjenforsikringsvirksomheter eller avtaletyper for å ta hensyn til disse virksomhetenes eller avtaletypene særegenheter, i samsvar med framgangsmåten det er vist til i artikkel 55 nr. 2 i dette direktiv. Premiene eller bidragene, herunder avgifter som avhenger av premier eller bidrag, fra all gjenforsikringsvirksomhet i det siste regnskapsåret, skal summeres.

Fra denne summen trekkes det samlede beløp for premier eller bidrag som er annullert i løpet av siste regnskapsår, samt det samlede skatte- og avgiftsbeløp som gjelder de premier eller bidrag som inngår i den samlede summen.

Det beløp som framkommer på denne måten, skal deles i to, der den første delen går opptil 50 000 000 euro, og den andre utgjør det overskytende beløp, og henholdsvis 18 % og 16 % av disse delene skal beregnes og legges sammen.

Summen som framkommer skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som gjenforsikringsforetaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved retrocesjon og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46, også komme til fradrag som retrocesjon.

Etter godkjenning fra vedkommende myndigheter kan statistiske metoder også benyttes til å fordele premiene eller bidragene.

4. Grunnlaget for erstatningsutbetalingene skal beregnes som følger og når det gjelder klassene 11, 12 og 13 på listen i under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EEC, benytte erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp økt med 50 %.

Erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp for andre klasser enn 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF kan økes med inntil 50 % for særlige gjenforsikringsvirksomheter eller avtaletyper for å ta hensyn til disse virksomhetenes eller avtaletypenes særegenheter, i samsvar med framgangsmåten det er vist til i artikkel 55 nr. 2 i dette direktiv.

Beløpene for betalte erstatninger, uten fradrag for erstatningsutbetalinger som bæres av retrocesjonarer, i de periodene som angis i nr. 1, skal summeres.

Til denne summen skal det legges beløpet for avsetninger til erstatningsutbetalinger som er fastslått ved avslutningen av det siste regnskapsåret.

Fra denne summen skal det trekkes inndrevne beløp som har skjedd i løpet av periodene som er nærmere angitt i nr. 1.

Fra den resterende summen skal det trekkes beløpet for avsetninger for erstatningsutbetalinger som er fastslått ved begynnelsen av det andre regnskapsåret før det siste regnskapsåret det foreligger regnskaper for. Dersom referanseperioden i nr. 1 er lik sju år, skal beløpet for avsetninger for erstatningsutbetalinger som er fastslått ved begynnelsen av det sjette regnskapsåret før det siste regnskapsåret det foreligger regnskaper for, trekkes fra.

En tredjedel, eller en sjuendedel, av de beløp som framkommer på denne måten, skal i henhold til referanseperioden i nr. 1 deles i to, der den første delen går opptil 35 000 000 euro, og den andre utgjør det overskytende beløp, og henholdsvis 26 % og 23 % av disse delene skal beregnes og legges sammen.

Summen som framkommer skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved retrocesjon og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter en begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket rettet til vedkommende

myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46, også komme til fradrag som retrocesjon.

Etter godkjenning fra vedkommende myndigheter kan statistiske metoder også benyttes til å fordele erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp.

5. Dersom den obligatoriske solvensmarginen beregnet i nr. 2, 3 og 4 er lavere enn den obligatoriske solvensmarginen året før, skal den obligatoriske solvensmarginen være minst lik den obligatoriske solvensmarginen for året før, multiplisert med forholdstallet mellom beløpet for forsikringstekniske avsetninger for erstatningsutbetalinger ved utgangen av siste regnskapsår og beløpet for forsikringstekniske avsetninger for erstatningsutbetalinger ved inngangen av siste regnskapsår. I disse beregningene skal forsikringstekniske avsetninger beregnes med fradrag for retrocesjon, men forholdstallet kan ikke i noen tilfeller være større enn 1.
6. De brøkdeler som kommer til anvendelse på de deler det er vist til i nr. 3 femte ledd og nr. 4 sjuende ledd, skal hver for seg reduseres til en tredjedel i tilfeller av gjenforsikring av sykeforsikring praktisert på et tilsvarende forsikringsteknisk grunnlag som livsforsikring dersom
- a) de betalte premiene blir beregnet på grunnlag av sykdomsfrekvenstabeller i samsvar med den matematiske metoden som anvendes i forsikring,
 - b) det opprettes en avsetning for stigende alder,
 - c) det kreves inn en tilleggspremie for å opprette en sikkerhetsmargin på et egnet beløp,
 - d) forsikringsforetaket kan annullere avtalen senest før utgangen av det tredje forsikringsåret,
 - e) avtalen gir mulighet for å øke premiene eller redusere utbetalingene også for løpende avtaler.

Artikkel 38

Obligatorisk solvensmargin for livsforsikringsvirksomhet

1. Obligatorisk solvensmargin for livsforsikringsvirksomhet skal fastsettes i samsvar med artikkel 37.
2. Uten hensyn til denne artikkels nr. 1 kan hjemstaten bestemme at for gjenforsikringsklasser innenfor forsikringsvirksomhet som omfattes

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

av artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2002/83/EF knyttet til investeringsfond eller avtaler med rett til bonus samt for de virksomheter det er vist til i artikkel 2 nr. 1 bokstav b), artikkel 2 nr. 2 bokstav b), c), d) og e) i direktiv 2002/83/EF, skal obligatorisk solvensmargin fastsettes i samsvar med artikkel 28 i direktiv 2002/83/EF.

Artikkel 39

Obligatorisk solvensmargin for gjenforsikringsforetak som samtidig utøver annen gjenforsikringsvirksomhet enn livsforsikring og livsgjenforsikringsvirksomhet

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som utøver både annen gjenforsikring enn livsforsikring og livsgjenforsikring skal ha en tilgjengelig solvensmargin for å dekke den samlede summen av obligatoriske solvensmarginer med hensyn til både annen gjenforsikring enn livsforsikring og livsgjenforsikring, som skal fastsettes i samsvar med henholdsvis artikkel 37 og 38.
2. Dersom tilgjengelig solvensmargin ikke kommer opp på det nivået som kreves i denne artikkels nr. 1, skal vedkommende myndigheter treffe de tiltak som er fastsatt i artikkel 42 og 43.

Avsnitt 3

Garantifond

Artikkel 40

Garantifondets størrelse

1. En tredjedel av obligatorisk solvensmargin som angitt i artikkel 37, 38 og 39 skal utgjøre garantifondet. Dette fondet skal bestå av postene på listen i artikkel 36 nr. 1, nr. 2 og nr. 3 og, med samtykke fra vedkommende myndighet i hjemstaten, postene i artikkel 36 nr. 4 bokstav c).
2. Garantifondet skal være på minst 3 000 000 euro.
En medlemsstat kan bestemme at når det gjelder egenforsikringsforetak for gjenforsikring, skal minstestørrelsen på garantifondet ikke være mindre 1 000 000 euro.

Artikkel 41

Revisjon av garantifondets beløp

1. Beløpet i euro som fastsatt i artikkel 40 nr. 2, skal revideres årlig, første gang 10. desember 2007, for å ta hensyn til endringer i den europeiske konsumprisindeksen for alle medlemsstater, offentliggjort av Eurostat.
Beløpet skal justeres automatisk ved at grunnbeløpet i euro økes med den prosentvise

endringen i nevnte indeks i tidsrommet mellom dette direktivs ikrafttredelse og revisjonsdatoen, og avrundes oppover til nærmeste 100 000 euro.

Dersom den prosentvise endringen siden forrige justering er mindre enn 5 %, skal ingen justering foretas.

2. 2. Kommisjonen skal hvert år underrette Europaparlamentet og Rådet om revisjonen og de justerte beløpene det er vist til i nr. 1.

Kapittel 4

Gjenforsikringsforetak i vanskeligheter eller der det foreligger uregelmessigheter, samt tilbakekalling av tillatelse

Artikkel 42

Gjenforsikringsforetak i vanskeligheter

1. Dersom et gjenforsikringsforetak ikke overholder artikkel 32, kan vedkommende myndighet i hjemstaten forby den frie råderett over foretakets eiendeler, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i vertsstatene om dette.
2. Med henblikk på å gjenopprette den finansielle situasjonen til et gjenforsikringsforetak der solvensmarginen har falt under minimumskravet i artikkel 37, 38 og 39, skal vedkommende myndighet i hjemstaten kreve at en plan for økonomisk gjenreisning av foretakets finansielle situasjon legges fram for godkjenning.

Dersom vedkommende myndighet mener at gjenforsikringsforetakets økonomiske stilling vil svekkes ytterligere, kan den i unntakstilfeller også begrense eller forby gjenforsikringsforetakets frie råderett over foretakets eiendeler. Vedkommende myndighet skal i så fall underrette myndighetene i andre medlemsstater på hvis territorium gjenforsikringsforetaket utøver virksomhet, om de tiltak som er truffet, og disse myndighetene skal på anmodning fra førstnevnte myndighet treffe de samme tiltak.

3. Dersom solvensmarginen faller under de grensene for garantifond som er fastsatt i artikkel 40, skal vedkommende myndighet i hjemstaten kreve at gjenforsikringsforetaket legger fram en kortsiktig finansieringsplan for godkjenning.

Vedkommende myndighet kan også begrense eller forby forsikringsforetakets frie råderett over sine eiendeler. Vedkommende myndighet skal underrette myndighetene i alle de andre medlemsstatene, og disse myndighetene skal på anmodning fra førstnevnte myndighet treffe de samme tiltak.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

4. Alle medlemsstater skal treffe de tiltak som er nødvendige for i henhold til nasjonal lovgivning å kunne forby gjenforsikringsforetakets frie råderett over sine eiendeler på vedkommende medlemsstats territorium i de tilfellene som omhandles av nr. 1, 2 og 3 og på anmodning fra gjenforsikringsforetakets hjemstat, som skal angi hvilke eiendeler som omfattes av slike tiltak.

Artikkel 43

Finansiell saneringsplan

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å kreve en finansiell saneringsplan for de gjenforsikringsforetak der vedkommende myndigheter anser at gjenforsikringsforetakets forpliktelser som følge av gjenforsikringsavtaler er i fare.
2. Den finansielle saneringsplanen skal minst omfatte følgende opplysninger eller bevis for de neste tre regnskapsår vedrørende
 - a) anslåtte administrasjonskostnader, særlig løpende alminnelige kostnader og provisjoner,
 - b) en plan med detaljerte anslag over inntekter og utgifter for mottatt og avgitt gjenforsikring,
 - c) sannsynlige likviditetsforhold,
 - d) anslag over de økonomiske midler som er ment å skulle dekke inngåtte forpliktelser og obligatorisk solvensmargin,
 - e) de generelle retningslinjene for retrocesjon.
3. Dersom den økonomiske situasjonen til gjenforsikringsforetaket svekkes og gjenforsikringsforetakets avtalemessige forpliktelser er truet, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å pålegge gjenforsikringsforetak å ha en høyere obligatorisk solvensmargin for å sikre at gjenforsikringsforetaket vil kunne oppfylle solvenskravene i nærmeste framtid. Nivået på denne høyere obligatoriske solvensmarginen skal fastsettes ut fra en finansiell saneringsplan som nevnt i nr. 1.
4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å nedjustere verdien av alle elementer som kan inngå i tilgjengelig solvensmargin, særlig der det har vært en betydelig endring i markedsverdien til disse elementene siden utgangen av siste regnskapsår.

5. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter på grunnlag av retrocesjon har fullmakt til å sette ned reduksjonen til den solvensmarginen som er fastsatt i samsvar med artikkel 37, 38 og 39 dersom
 - a) retrocesjonsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,
 - b) det bare foreligger en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til retrocesjonsavtalene.
6. Dersom vedkommende myndigheter har satt fram krav om en finansiell saneringsplan for gjenforsikringsforetaket i samsvar med denne artikkels nr. 1, skal de ikke utstede en bekrefteelse i samsvar med artikkel 18 så lenge de anser at gjenforsikringstakets forpliktelser etter gjenforsikringsavtaler er truet i henhold til betydningen i nr. 1.

Artikkel 44

Tilbakekalling av tillatelse

1. Tillatelse som er gitt til et gjenforsikringsforetak av vedkommende myndighet i vedkommende foretaks hjemstat, kan tilbakekalles av samme myndighet dersom foretaket
 - a) ikke benytter seg av nevnte tillatelse innen tolv måneder, uttrykkelig gir avkall på tillatelsen eller ikke utøver nevnte virksomhet i mer enn seks måneder, med mindre vedkommende medlemsstat har fastsatt bestemmelser om at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
 - b) ikke lenger oppfyller vilkårene for adgang til å utøve gjenforsikringsvirksomhet,
 - c) ikke har vært i stand til å treffe de tiltak som er fastsatt i gjenreisningsplanen eller finansieringsplanen det er vist til i artikkel 42, innenfor de pålagte frister,
 - d) grovt misligholder sine forpliktelser i henhold til de regler foretaket er underlagt.
 Dersom tillatelsen tilbakekalles eller bortfaller, skal vedkommende myndighet i hjemstaten underrette vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene om dette, og disse skal treffe egnede tiltak for å hindre at gjenforsikringforetaket begynner ny virksomhet på vedkommende medlemsstats territorium, enten i henhold til etableringsadgangen eller til adgangen til å yte tjenester.
2. Ethvert vedtak om å tilbakekalle en tillatelse skal være klart begrunnet og skal meddeles det berørte gjenforsikringsforetaket.

*Avdeling IV***Bestemmelser for gjenforsikring med begrenset risikooverføring og for spesialforetak (SPV)***Artikkel 45***Gjenforsikring med begrenset risikooverføring**

1. Hjemstaten kan fastsette særlige bestemmelser om utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring vedrørende
 - obligatoriske vilkår som skal inkluderes i alle utstedte avtaler,
 - gode administrasjons- og regnskapsprosedyrer, tilstrekkelige internkontrollordninger og risikostyringskrav,
 - krav til regnskap og til opplysninger for tilsyn og statistikk,
 - etablering av forsikringstekniske avsetninger for å sikre at de er tilstrekkelige, pålitelige og objektive,
 - investering av eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger for å sikre at de tar hensyn til hvilken type virksomhet som utføres av gjenforsikringsforetaket, særlig de forventede kravutbetalingenes art, beløp og varighet, for å sikre foretakets suffisiens, likviditet, sikkerhet, kvalitet, lønnsomhet og sammenstilling med hensyn til foretakets eiendeler,
 - regler knyttet til tilgjengelig solvensmargin, obligatorisk solvensmargin og minstestørrelse på garantifond som gjenforsikringsforetaket skal opprettholde i henhold til gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring.
2. Med hensyn til innsyn skal medlemsstatene omgående oversende Kommisjonen teksten til eventuelle tiltak som fastsettes i vedkommende medlemsstats nasjonale lovgivning i henhold til nr. 1.

*Artikkel 46***Spesialforetak (SPV)**

1. I de tilfeller der en medlemsstat tillater at det etableres et spesialforetak (SPV) i henhold til dette direktiv på vedkommende medlemsstats territorium, skal medlemsstaten kreve forutgående offisiell tillatelse for spesialforetaket.
2. Medlemsstaten der spesialforetaket blir etablert, skal fastsette under hvilke vilkår virksomheten til et slikt foretak skal utøves. Medlemsstatene skal særlig fastsette regler vedrørende
 - tillatelsens virkeområde,
 - obligatoriske vilkår som skal inkluderes i alle utstedte avtaler,

- god vandel og egnede yrkeskvalifikasjoner hos de personer som driver spesialforetaket,
 - passende og egnede krav til aksjeeiere eller medlemmer som innehar en kvalifisert eierandel i spesialforetaket,
 - gode administrasjons- og regnskapsprosedyrer, tilstrekkelige internkontrollordninger og risikostyringskrav,
 - krav til regnskap og til opplysninger for tilsyn og statistikk,
 - krav til solvens i spesialforetak (SPV).
3. Med hensyn til innsyn skal medlemsstatene omgående oversende Kommisjonen teksten til eventuelle tiltak som fastsettes i vedkommende medlemsstats nasjonale lovgivning i henhold til nr. 2.

*Avdeling V***Bestemmelser om etableringsadgang og adgang til å yte tjenester***Artikkel 47***Gjenforsikringsforetak som ikke overholder lovbestemmelsene**

1. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten slår fast at et gjenforsikringsforetak som har en filial eller som utøver virksomhet i henhold til adgangen til å yte tjenester på vedkommende medlemsstats territorium, ikke overholder de lovbestemmelser som kommer til anvendelse på foretaket i vedkommende medlemsstat, skal de kreve at gjenforsikringsforetaket bringer disse uregelmessighetene til opphør. Vedkommende myndigheter skal samtidig underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om sine funn.

Dersom gjenforsikringforetaket, til tross for tiltak truffet av vedkommende myndigheter i hjemstaten eller fordi slike tiltak viser seg å være utilstrekkelige, fortsetter å overtre gjeldende lovbestemmelser i den berørte vertsstaten, kan sistnevnte medlemsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i hjemstaten, treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre eller iverksette sanksjoner mot ytterligere uregelmessigheter, herunder og i den utstrekning det er strengt nødvendig, hindre at gjenforsikringforetaket fortsatt inngår nye gjenforsikringsavtaler på vedkommende medlemsstats territorium. Medlemsstatene skal påse at det på deres territorium er mulig å forkynne de nødvendige rettsdokumentene for gjenforsikringsforetak vedrørende slike tiltak.
2. Alle tiltak som treffes i henhold til nr. 1 og som medfører sanksjoner mot eller restriksjoner på

adgangen til å utøve gjenforsikringsvirksomhet, skal være behørig begrunnet og meddelt det berørte gjenforsikringsforetaket.

Artikkel 48

Avvikling

Dersom et gjenforsikringsforetak blir avviklet, skal forpliktelser som følger av avtaler tegnet gjennom en filial eller etter adgangen til å yte tjenester, oppfylles på samme måte som forpliktelsene som følger av vedkommende foretaks øvrige gjenforsikringsavtaler.

Avdeling VI

Gjenforsikringsforetak med hovedkontor utenfor Fellesskapet som utøver gjenforsikringsvirksomhet innenfor Fellesskapet

Artikkel 49

Prinsipp og vilkår for utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet

Overfor gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet og som etablerer eller utøver gjenforsikringsvirksomhet på vedkommende medlemsstats territorium, skal en medlemsstat ikke anvende bestemmelser som fører til en gunstigere behandling av disse foretakene enn av de gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor i vedkommende medlemsstat.

Artikkel 50

Avtaler med tredjestater

1. Kommisjonen kan legge fram forslag for Rådet om forhandling med én eller flere tredjestater vedrørende avtaler om tiltak for å føre tilsyn med
 - a) gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i en tredjestat, og utøver gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet,
 - b) gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i Fellesskapet, og utøver gjenforsikringsvirksomhet på en tredjestats territorium.
2. De avtaler det er vist til i nr. 1 skal særlig søke å sikre, under vilkår for tilsynsmessig likeverd, effektiv markedsadgang for gjenforsikringsforetak på territoriet til hver av avtalepartene og legge til rette for gjensidig godkjenning av tilsynsregler og –praksis når det gjelder gjenforsikring. De skal også søke å sikre at
 - a) vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan framskaffe de opplysninger som er nødvendige for tilsyn med gjenforsikrings-

foretak som har sitt hovedkontor i Fellesskapet og som utøver virksomhet på territoriet til berørte tredjestater,

- b) vedkommende myndigheter i tredjestater kan framskaffe de opplysninger som er nødvendige for tilsyn med gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium og som utøver virksomhet i Fellesskapet.
3. Med forbehold for traktatens artikkel 300 nr. 1 og nr. 2 skal Kommisjonen, og med bistand fra Den europeiske komité for forsikring og yrkespensjoner, gjennomgå resultatet av de forhandlinger det er vist til i denne artikkels nr. 1 og den situasjonen som følger av det.

Avdeling VII

Datterforetak av morforetak som er underlagt en tredjestats lovgivning samt slike morforetaks overtakelse av andeler

Artikkel 51

Opplysninger fra medlemsstatene til Kommisjonen

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene

- a) om enhver tillatelse som gis til et direkte eller indirekte datterforetak der ett eller flere datterforetakets morforetak er underlagt en tredjestats lovgivning,
- b) når et slikt morforetak overtar en andel i et gjenforsikringsforetak i Fellesskapet slik at sistnevnte foretak blir dets datterforetak.

Når en tillatelse som vist til i bokstav a), gis til et direkte eller indirekte datterforetak av ett eller flere morforetak som er underlagt en tredjestats lovgivning, skal gruppens struktur spesifiseres i den underretning som vedkommende myndigheter oversender Kommisjonen.

Artikkel 52

Tredjestaters behandling av gjenforsikringsforetak i Fellesskapet

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om generelle vanskeligheter som gjenforsikringsforetak i Fellesskapet møter når de skal etablere seg og utøve sin virksomhet i en tredjestat eller i fortsettelsen av sin utøvelse av virksomhet i en tredjestat.
2. Kommisjonen skal med jevne mellomrom utarbeide en rapport som ser nærmere på den behandlingen som gjenforsikringsforetak i Fellesskapet gis i tredjestater når det gjelder de

forhold det er vist til i nr. 3 med hensyn til etablering av gjenforsikringsforetak i Fellesskapet i tredjestater, overtakelse av andeler i gjenforsikringsforetak i tredjestater, utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet av slike etablerte gjenforsikringsforetak og ytelse av gjenforsikringstjenester på tvers av landegrensene fra Fellesskapet til tredjestater. Kommisjonen skal oversende rapportene til Rådet, eventuelt sammen med egnede forslag eller anbefalinger.

3. Dersom Kommisjonen, enten på grunnlag av de rapporter det er vist til i nr. 2 eller på grunnlag av andre opplysninger, kommer til at en tredjestat ikke gir gjenforsikringsforetak i Fellesskapet reell markedsadgang, kan Kommisjonen legge fram forslag for Rådet med anmodning om et egnet mandat til å forhandle for å oppnå bedre markedsadgang for gjenforsikringsforetak i Fellesskapet.
4. Tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, skal være i samsvar med Fellesskapets forpliktelser i henhold til internasjonale avtaler, særlig innenfor Verdens handelsorganisasjon (WTO).

Avdeling VIII

Andre bestemmelser

Artikkel 53

Klageadgang for en domstol

Medlemsstatene skal påse at beslutninger som treffes vedrørende et gjenforsikringsforetak i henhold til lover og forskrifter som gjennomfører dette direktiv, åpner for klageadgang for en domstol.

Artikkel 54

Samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen

1. Medlemsstatene skal ha et nært samarbeid med hverandre for å tilrettelegge tilsynet med gjenforsikringsvirksomhet innen Fellesskapet og for anvendelsen av dette direktiv.
2. Kommisjonen og vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal ha et nært samarbeid for å tilrettelegge tilsynet med gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet og for å se nærmere på eventuelle vanskeligheter som måtte oppstå ved anvendelsen av dette direktiv.

Artikkel 55

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske komité for forsikring og yrkespensjoner.
2. Når det vises til dette nummer, kommer artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF til

anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i nevnte beslutnings artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 56

Gjennomføringstiltak

Følgende tiltak for gjennomføring av dette direktiv skal vedtas etter framgangsmåten i artikkel 55 nr. 2:

- a) Utvidelse av de juridiske foretaksformer fastsatt i vedlegg 1,
- b) avklaring av hvilke elementer som inngår i solvensmarginen, og som er angitt på listen i artikkel 36, for å ta hensyn til opprettelsen av nye finansielle instrumenter,
- c) en økning på opptil 50 % for premiebeløp eller erstatningsutbetalinger som benyttes for beregning av obligatorisk solvensmargin som fastsatt i artikkel 37 nr. 3 og nr. 4, i andre klasser enn klasse 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, for særlige gjenforsikringsvirksomheter eller avtalertyper, for å ta hensyn til disse virksomhetenes eller avtalenes særegenheter,
- d) endring av minstegarantifondet som fastsatt i artikkel 40 nr. 2, for å ta hensyn til den økonomiske og finansielle utviklingen,
- e) avklaring av definisjonene i artikkel 2 for å sikre en enhetlig anvendelse av dette direktiv i hele Fellesskapet.

Avdeling IX

Endringer av eksisterende direktiv

Artikkel 57

Endringer av direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 12a skal nr. 1 og 2 lyde:
 - «1. Vedkommende myndigheter i andre berørte medlemsstater skal rådspørres før det gis tillatelse til et foretak innen annen forsikring enn livsforsikring, som er
 - a) et datterforetak til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - b) et datterforetak til morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.

2. Vedkommende myndighet i en berørt medlemsstat som har ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak, skal rådspørres før det gis tillatelse til et foretak innen annen forsikring enn livsforsikring, som er
- a) et datterforetak til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - b) et datterforetak til morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.»
2. I artikkel 13 nr. 2 skal nytt ledd lyde:
- «Forsikringsforetakets hjemstat skal ikke nekte en gjenforsikringsavtale inngått av forsikringsforetaket med et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring²⁴ eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring²⁵, av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsikringsforetaks eller forsikringsforetaks økonomiske soliditet.
3. I artikkel 15 skal nr. 2 og 3 lyde:
- «2. Hjemstaten skal kreve av alle forsikringsforetak at forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger som vist til i artikkel 15a i dette direktiv dekkes av motsvarende eiendeler i samsvar med artikkel 6 i direktiv 88/357/EØF. Når det gjelder risiko innenfor Fellesskapet, skal disse eiendelene befinne seg innenfor Fellesskapet. Medlemsstatene skal ikke kreve at forsikringsforetak plasserer sine eiendeler i en bestemt medlemsstat. Hjemstaten kan likevel tillate lempninger i reglene om plassering av eiendeler.
3. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver for etablering av forsikringstekniske avsetninger som krever at eiendeler stilles som sikkerhet for å dekke gjenforsikrers ikke-opp-tjente premier og avsetninger for utestående krav dersom gjenforsikrer er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i sam-
- svaret med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller direktiv 2002/83/EF.
- Når hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger skal dekkes av krav mot en gjenforsikrer som verken er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller direktiv 2002/83/EF, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.»
4. I artikkel 16 nr. 2 gjøres følgende endringer:
- a) Første ledds bokstav a) skal lyde:
 - «b) avsetninger (lovfestede og frie avsetninger) som verken tilsvare inngåtte forpliktelse eller er klassifisert som utjevningsavsetninger,»
 - b) Fjerde ledds innledende ordlyd og bokstav a) skal lyde:
 - «Tilgjengelig solvensmargin skal også reduseres med følgende poster:
 - a) Kapitalinteresser som forsikringsforetaket har i
 - forsikringsforetak i henhold til artikkel 6 i dette direktiv, artikkel 4 i direktiv 2002/83/EF eller artikkel 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF,
 - gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,
 - forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
 - kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og nr. 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF,
 - investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i rådsdirektiv 93/22/EØF og artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i rådsdirektiv 93/6/EØF.»
5. I artikkel 16a gjøres følgende endringer:
- a) I artikkel 3 skal nytt sjuende ledd lyde:
 - «Summen som framkommer skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved gjenforsikring og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter

²⁴ EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.

²⁵ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).»

en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som kan inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»»

b) I artikkel 4 skal nytt sjuende ledd lyde:

«Summen som framkommer skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke, etter fradrag for beløp som kan dekkes ved gjenforsikring og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»

6. Ny artikkel 17b skal lyde:

«Artikkel 17b

1. Alle medlemsstater skal pålegge forsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium og som utøver gjenforsikringsvirksomhet, for sin samlede virksomhet etablerer et minstegarantifond i samsvar med artikkel 40 i direktiv 2005/68/EF, der ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 10 % av de samlede premiene,
- b) innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 50 000 000 euro,
- c) de forsikringstekniske avsetningene fra foretakets avgitte gjenforsikringer overstiger 10 % av foretakets samlede forsikringstekniske avsetninger.

2. Alle medlemsstater kan for forsikringsforetak som vist til i denne artikkels nr. 1 og som har hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium, velge å anvende bestemmelsene i artikkel 34 i direktiv 2005/68/EF med hensyn til foretakenes avgitte gjenforsikringer der ett av vilkårene i forannevnte nr. 1 er oppfylt.

I så fall skal relevant medlemsstat kreve at alle eiendeler som benyttes av forsikringsforetaket til å dekke de forsikringstekniske avsetningene som svarer til foretakets avgitte gjenforsikringer, skal være avgrenset, administrert og organisert separat fra forsi-

kringsforetakets direkte forsikring, uten noen mulighet for overføring. I et slikt tilfelle, og bare i den utstrekning det gjelder den avgitte gjenforsikringsvirksomheten, skal forsikringsforetak ikke være underlagt artikkel 20, 21 og 22 i direktiv 92/49/EØF²⁶ og vedlegg I til direktiv 88/357/EØF.

Alle medlemsstater skal påse at vedkommende myndigheter kontrollerer dette forholdet i henhold til andre ledd.

3. Dersom Kommisjonen i henhold til artikkel 56 bokstav c) i direktiv 2005/68/EF bestemmer seg for å øke de beløp som benyttes til beregning av obligatorisk solvensmargin som fastsatt i artikkel 37 nr. 3 og nr. 4 i nevnte direktiv, skal alle medlemsstater anvende på de forsikringsforetak som det er vist til i nr. 1 i denne artikkel, bestemmelsene i artikkel 35 - 39 i nevnte direktiv når det gjelder foretakenes avgitte gjenforsikringsvirksomhet.»

7. I artikkel 20a skal nr. 4 lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å nedsette reduksjonen, på grunnlag av gjenforsikring, til den solvensmargin som er fastsatt i samsvar med artikkel 16a dersom

- a) gjenforsikringsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,
- b) det bare er en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til gjenforsikringsavtalene.»

Artikkel 58

Endringer av direktiv 92/49/EØF

I direktiv 92/49/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 15 skal nr. 1a lyde:

«1a Dersom den som har overtatt eierandelene som vist til i nr. 1 i denne artikkel, er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket der overtakeren har til hensikt å overta en eierandel vil bli overtakerens datterforetak eller underlagt kontroll av vedkommende overtaker som et resultat av ervervelsen, skal det foretas en vurdering av

²⁶ Rådskommisjonen 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring) (EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

overtakelsen i form av det forutgående samråd det er vist til i artikkel 12a) i direktiv 73/239/EØF.»

2. I artikkel 16 skal nr. 4, 5 og 6 lyde:

«4. Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 1 eller nr. 2, kan bare benytte disse i embets medfør

- til å kontrollere at vilkårene for adgang til å utøve forsikringsvirksomhet er oppfylt og til å lette tilsyn med utøvelsen av slik virksomhet, særlig når det gjelder tilsyn med forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapsrutiner og interne kontrollordninger,
- til å ilegge sanksjoner,
- i en forvaltningsklage på vedtak fattet av vedkommende myndighet, eller
- i forbindelse med domstolsbehandling i henhold til artikkel 53 eller i henhold til særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og i andre direktiver som er vedtatt på området forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak.

5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det i samme medlemsstat finnes flere vedkommende myndigheter, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter, og

- myndigheter med ansvar for offentlig tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner, samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,
- organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, samt i liknende framgangsmåter, og
- personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner,

under utførelsen av deres tilsynsoppgaver, samt for videreformidling til organer som administrerer obligatoriske framgangsmåter for avvikling eller for garantifond, av opplysninger som er nødvendige for at disse kan utføre sin oppgave. Opplysningene som mottas av disse myndigheter, organer og personer, skal være underlagt taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.

6. Uten hensyn til nr. 1 - 4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som medvirker ved avvikling

og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak og ved andre lignende framgangsmåter, eller

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av forsikringsforetaks, gjenforsikringsforetaks, kredittinstitusjoners, investeringsforetaks og andre finansinstitusjoners regnskaper, eller
- uavhengige aktuarer i forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med de forannevnte foretakene, samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen i første ledd til utveksling av opplysninger, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- Opplysningene skal benyttes til å utføre overvåking eller lovfestet tilsyn som vist til i første ledd.
- Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.
- Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke videreformidles uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som gav opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.»

3. I artikkel 21 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Ny innledende ordlyd i nr. 1 skal være:

«1. Hjemstaten kan ikke tillate at forsikringsforetak dekker sine forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger med andre eiendeler enn eiendeler i følgende kategorier:»

b) I del B skal bokstav f) lyde:

«f) fordringer på gjenforsikrere, herunder gjenforsikreres andeler av forsikringstekniske avsetninger, og fordringer på spesialforetak (SPV) som vist til i artikkel 46 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring²⁷

c) I del C skal nytt tredje ledd lyde:

«At eiendeler eller kategorier av eiendeler er tatt med på listen over eiendeler i første ledd, skal ikke innebære at alle disse eiende-

²⁷ EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

lene uten videre aksepteres som dekning for forsikringstekniske avsetninger. Hjemstaten skal fastsette mer detaljerte regler for under hvilke vilkår de tillatte eiendelene kan benyttes.»

4. I artikkel 22 skal den innledende ordlyden i nr. 1 være:

«1. Når det gjelder eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger, skal hjemstaten kreve at det enkelte forsikringsforetak ikke investerer mer enn».

Artikkel 59

Endringer av direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF gjøres følgende endringer:

1. Ny tittel skal lyde:

«Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikrings- og gjenforsikringsforetak som er del av en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe.»

2. I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

- a) Bokstav c), i), j) og k) skal lyde:

«c) «gjenforsikringsforetak», et foretak som har fått offisiell tillatelse i samsvar med artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EØF av 16. november 2005 om gjenforsikring²⁸

«i) «forsikringsholdingselskap», et morforetak som har som hovedvirksomhet å anskaffe og eie kapitalinteresser i datterforetak, der disse datterforetakene helt eller i hovedsak er forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat, og der minst ett av disse datterforetakene er et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som ikke er et blandet finansielt holdingselskap i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern²⁹,

j) «blandet forsikringsholdingselskap», et morforetak som ikke er et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat, et gjenforsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, et forsikringsholdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap i henhold til direktiv 2002/87/EF, som

omfatter minst ett forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak blant sine datterforetak.

k) «vedkommende myndigheter», de nasjonale myndigheter som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.

- b) Ny bokstav l) tilføyes:

«l) «gjenforsikringsforetak i en tredjestat», et foretak som ville kreve tillatelse i samsvar med artikkel 3 i direktiv 2005/68/EØF dersom det hadde hatt hovedkontor i Fellesskapet.»

3. Artikkel 2, 3 og 4 skal lyde:

«Artikkel 2

Anvendelse av utvidet tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak

- I tillegg til bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring³⁰ og direktiv 2005/68/EF, som fastsetter regler for tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, skal medlemsstatene sørge for tilsyn med alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i minst ett forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat, som foreskrevet i dette direktivs artikkel 5, 6, 8 og 9.
- Alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har som morforetak et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal underlegges utvidet tilsyn som foreskrevet i artikkel 5 nr. 2 og i artikkel 6, 8 og 10.
- Alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har som morforetak et blandet forsikringsholdingselskap, skal underlegges utvidet tilsyn som foreskrevet i artikkel 5 nr. 2, artikkel 6 og artikkel 8.

Artikkel 3

Det utvidede tilsynets omfang

- Føring av utvidet tilsyn i samsvar med artikkel 2 innebærer ikke på noen måte at vedkommende myndigheter pålegges å føre tilsyn med det enkelte forsikringsforetak i en

²⁸ EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

²⁹ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).»

³⁰ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

tredjestat, gjenforsikringsforetak i en tredjestat, forsikringsholdingselskap eller blandede forsikringsholdingselskap.

2. Det utvidede tilsynet skal ta hensyn til følgende foretak som det er vist til i artikkel 5, 6, 8, 9 og 10:
 - foretak tilknyttet forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - tilknyttede foretak i et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.
3. Medlemsstatene kan vedta at utvidet tilsyn som vist til i artikkel 2, ikke skal ta hensyn til foretak med forretningskontor i en tredjestat der det foreligger rettslige hindringer for overføring av de nødvendige opplysninger, men uten at dette berører bestemmelsene i vedlegg I nr. 2.5 og vedlegg II nr. 4.

I tillegg kan vedkommende myndigheter som har ansvar for å føre utvidet tilsyn, i enkelttilfeller vedta at et foretak ikke skal omfattes av det utvidede tilsynet det er vist til i artikkel 2 i følgende tilfeller:

- Dersom vedkommende foretak er av underordnet betydning med hensyn til formålene med det utvidede tilsynet med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak,
- dersom det ut fra formålene med hensyn til det utvidede tilsynet med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak ville være uhensiktsmessig eller villledende å ta med foretakets økonomiske situasjon.

Artikkel 4

Vedkommende myndigheter med ansvar for å føre utvidet tilsyn

1. Utvidet tilsyn skal føres av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 4 i direktiv 2002/83/EØF eller artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF.
2. Dersom forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i to eller flere medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak i en tredjestat, gjenforsikringsforetak i en tredjestat eller blandede forsikringsholdingselskap som morforetak, kan vedkommende myn-

digheter i de berørte medlemsstatene bli enige om hvem av disse som skal ha ansvar for å føre utvidet tilsyn.

3. Dersom en medlemsstat har flere enn én vedkommende myndighet som skal føre tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, skal vedkommende medlemsstat treffe de nødvendige tiltak for å organisere samarbeidet mellom disse myndighetene.
4. Artikkel 5 nr. 1 skal lyde:
 - «1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å kreve at alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn, har egnede ordninger for internkontroll for å kunne framskaffe data og opplysninger som er relevante for å føre slikt utvidet tilsyn.»
5. Artikkel 6, 7 og 8 skal lyde:

«Artikkel 6

Tilgang til opplysninger

1. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter i medlemsstatene med ansvar for å føre utvidet tilsyn, får adgang til alle opplysninger som er relevante for å føre tilsyn med et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er underlagt slikt utvidet tilsyn. Vedkommende myndigheter kan henvende seg direkte til de foretak det er vist til i artikkel 3 nr. 2 for å innhente nødvendige opplysninger, men bare dersom de har bedt forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket om slike opplysninger og disse ikke er blitt utlevert.
2. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter i medlemsstatene selv eller gjennom personer som er utnevnt til dette formål, på vedkommende medlemsstats territorium kan foreta stedlig kontroll av de opplysningene det er vist til i nr. 1 hos
 - forsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn,
 - gjenforsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn,
 - datterforetak av vedkommende forsikringsforetak,
 - datterforetak av vedkommende gjenforsikringsforetak,
 - morforetak til vedkommende forsikringsforetak,
 - morforetak til vedkommende gjenforsikringsforetak,

- datterforetak av et morforetak til vedkommende forsikringsforetak,
 - datterforetak av et morforetak til vedkommende gjenforsikringsforetak.
3. Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat ved anvendelsen av denne artikkel og i særlige tilfeller ønsker å kontrollere viktige opplysninger vedrørende et foretak i en annen medlemsstat som er et tilknyttet forsikringsforetak, et tilknyttet gjenforsikringsforetak, et datterforetak, et morforetak eller et datterforetak av et morforetak for det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn, skal de anmode vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om at denne kontrollen foretas. Myndighetene som mottar en slik anmodning, skal innenfor rammene av sin myndighet etterkomme denne, enten ved å foreta kontrollen selv, ved å tillate de myndigheter som framsatte anmodningen å foreta kontrollen selv eller ved å tillate en revisor eller annen sakkyndig å foreta kontrollen.

Vedkommende myndighet som anmodet om kontrollen kan, dersom den ønsker det, delta i kontrollen når den ikke selv foretar slik kontroll.

Artikkel 7

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. Dersom forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er etablert i ulike medlemsstater, er direkte eller indirekte knyttet til hverandre eller har et felles deltakende foretak, skal vedkommende myndigheter i hver av medlemsstatene på anmodning utveksle alle relevante opplysninger som kan gjøre det mulig eller lettere å føre tilsyn i henhold til dette direktiv, og skal på eget initiativ oversende alle opplysninger de anser som viktige for de øvrige medlemsstater vedkommende myndigheter.
2. Dersom et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og enten en kredittinstitusjon som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EØF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon³¹, eller et investeringsforetak som definert i rådsdirektiv 93/

22/EØF av 10. mai 1993 om investeringsstjerner i forbindelse med verdipapirer³² eller begge deler, er direkte eller indirekte tilknyttet hverandre eller har et felles deltakende foretak, skal vedkommende myndigheter og de myndigheter som har offentlig ansvar for tilsyn med de nevnte foretakene, samarbeide nært. Med forbehold for deres respektive ansvarsområder, skal disse myndighetene utveksle alle opplysninger som kan lette utførelsen av deres oppgaver, særlig innenfor rammen av dette direktiv.

3. Opplysninger mottatt i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, og særlig all utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter som fastsatt i dette direktiv, skal være underlagt taushetsplikt som definert i artikkel 16 i rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)³³ og artikkel 16 i direktiv 2002/83/EØF samt artikkel 24 - 30 i direktiv 2005/68/EF.

Artikkel 8

Transaksjoner innenfor gruppen

1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å føre generelt tilsyn med transaksjoner mellom
 - a) et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og
 - i. et tilknyttet foretak til forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - ii. et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller i gjenforsikringsforetaket,
 - iii. et tilknyttet foretak til et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - b) et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og en fysisk person som har en kapitalinteresse i
 - i. forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller et av dets tilknyttede foretak,
 - ii. et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller i gjenforsikringsforetaket,

³¹ EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

³² EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/87/EF.

³³ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

iii. et tilknyttet foretak til et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Disse transaksjonene omfatter særlig

- lån,
- garantier og transaksjoner utenom balansen,
- elementer som kan inngå i solvensmarginen,
- investeringer,
- gjenforsikrings- og retrocesjonsvirksomhet,
- avtaler om kostnadsfordeling.

2. Medlemsstatene skal kreve at forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak har hensiktsmessige ordninger for risikostyring og internkontroll, herunder god rapporterings- og regnskapspraksis, for på en egnet måte å kunne identifisere, måle, overvåke og kontrollere transaksjoner i henhold til nr. 1. Medlemsstatene skal også kreve at forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak minst hvert år rapporterer til vedkommende myndigheter om betydelige transaksjoner. Disse prosessene og ordningene skal kunne kontrolleres av vedkommende myndigheter.

Dersom det på grunnlag av disse opplysningene viser seg at forsikringsforetakets eller gjenforsikringsforetakets solvens er svak eller risikerer å svekkes, skal vedkommende myndighet treffe hensiktsmessige tiltak overfor forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

6. Artikkelen 9 nr. 3 skal lyde:

«3. Dersom den beregningen det er vist til i nr. 1 viser at den justerte solvensen er negativ, skal vedkommende myndigheter treffe egnede tiltak overfor vedkommende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.»

7. I artikkel 10 gjøres følgende endringer:

a) Ny tittel skal lyde:

«Forsikringsholdingselskaper, forsikringsforetak i en tredjestat og gjenforsikringsforetak i en tredjestat».

b) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. I det tilfelle det er vist til i artikkel 2 nr. 2 skal beregningen omfatte alle tilknyttede foretak til forsikringsholdingselskapet, til forsikringsforetaket i en tredjestat eller til gjenforsikringsforetaket i en tredjestat, etter framgangsmåten fastsatt i vedlegg II.

3. Dersom vedkommende myndigheter på grunnlag av den nevnte beregningen kommer til at solvensen i et forsikringsfore-

tak eller et gjenforsikringsforetak som er datterforetak av forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat er svak eller risikerer å svekkes, skal de treffe de hensiktsmessige tiltak overfor vedkommende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.»

8. I artikkel 10a gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) gjenforsikringsforetak som har som deltakende foretak, foretak i henhold til artikkel 2 som har sitt hovedkontor i en tredjestat,

c) forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som har som deltakende foretak, foretak i henhold til artikkel 2 som har sitt hovedkontor i Fellesskapet.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. De avtaler det er vist til i nr. 1 skal særlig sikre

a) at vedkommende myndigheter i medlemsstatene er i stand til å framskaffe de opplysninger som er nødvendige for det utvidede tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i Fellesskapet og som har datterforetak eller kapitalinteresser i foretak utenfor Fellesskapet, og

b) at vedkommende myndigheter i tredjestater er i stand til å framskaffe de opplysninger som er nødvendige for det utvidede tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som har hovedkontor på vedkommende tredjestaters territorier og som har datterforetak eller kapitalinteresser i foretak i en eller flere medlemsstater.»

9. Vedlegg I og II til direktiv 98/78/EF skal erstatte med dette direktivs vedlegg II.

Artikkel 60

Endringer av direktiv 2002/83/EF

I direktiv 2002/83/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 1 skal ny bokstav s) lyde:

«s) «gjenforsikringsforetak», et gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 2 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring³⁴

2. Ny artikkel 9a skal lyde:

³⁴ EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

«Artikkel 9a

Forutgående samråd med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater

1. Vedkommende myndigheter i de andre berørte medlemsstatene skal rådspørres før det gis tillatelse til et livsforsikringsforetak som er
 - a) et datterforetak av et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - b) et datterforetak av morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.
2. Vedkommende myndighet i en berørt medlemsstat med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak, skal rådspørres før det gis tillatelse til et livsforsikringsforetak som er
 - a) et datterforetak av en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - b) et datterforetak av morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
 - c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.
3. Berørte vedkommende myndigheter som vist til i nr. 1 og nr. 2 skal særlig rådspørre hverandre når de vurderer aksjeeiernes egnethet samt vandel og erfaring til styremedlemmer som deltar i ledelsen av et annet foretak i samme gruppe. De skal meddele hverandre alle opplysninger om aksjeeieres egnethet samt vandel og erfaring til personer i ledelsen som er relevante for de andre berørte vedkommende myndigheter med hensyn til å gi tillatelse, samt for en løpende vurdering av om vilkårene for å utøve virksomhet overholdes.»
3. I artikkel 10 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Forsikringsforetakets hjemstat skal ikke avvise en gjenforsikringsavtale inngått av forsikringsforetaket med et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller i sam-
- svar med dette direktiv av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsikringsforetaks eller forsikringsforetaks økonomiske soliditet.»
4. I artikkel 15 skal nytt nr. 1a lyde:

«1a. Dersom den som anskaffer eierandelene som vist til i denne artikkels nr. 1, er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket som et resultat av anskaffelsen, som anskafferen har til hensikt å overta en eierandel i, vil bli anskafferenes datterforetak eller bli underlagt kontroll av vedkommende anskaffer, skal det foretas en vurdering av anskaffelsen i form av forutgående samråd som vist til i artikkel 9a.»
5. I artikkel 16 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 4, 5 og 6 skal lyde:

«4. vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 1 eller nr. 2, kan bare benytte disse i embets medfør

 - til å kontrollere om vilkårene for adgang til å utøve forsikringsvirksomhet er oppfylt og for å lette tilsyn med utøvelse av slik virksomhet, særlig med hensyn til tilsyn med forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapspraksis og ordninger for internkontroll, eller
 - til å ilegge sanksjoner, eller
 - i forbindelse med en forvaltningsklage på et vedtak fattet av vedkommende myndighet, eller
 - i forbindelse med domstolsbehandling iverksatt i henhold til artikkel 67 eller særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og andre direktiv som er vedtatt på området forsikrings- og gjenforsikringsforetak.
 5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det i samme medlemsstat finnes flere vedkommende myndigheter, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter og
 - myndigheter med ansvar for offentlig tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner, samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,

- organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, samt i liknende framgangsmåter, og
- personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner, under utførelsen av deres tilsynsoppgaver, samt for videreformidling til organer som administrerer obligatoriske framgangsmåter for avvikling eller for garantifond, av opplysninger som er nødvendige for at disse kan utføre sine oppgaver. Opplysningene som disse myndigheter, organer og personer mottar, skal være underlagt taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.

6. Uten hensyn til nr. 1 - 4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak og ved andre lignende framgangsmåter, eller
- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, kredittinstitusjoner, investeringsforetak og andre finansinstitusjoner, eller
- uavhengige aktuarer i forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med de forannevnte foretakene, samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen i første ledd til utveksling av opplysninger, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- Opplysningene skal benyttes til å utføre overvåking eller lovfestet tilsyn som vist til i første ledd.
- Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.
- Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke videreformidles uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som gav opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.»

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Nr. 1 – 7 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter gir videre

- til sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av pengepolitiske myndigheter, og
- eventuelt til andre offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer,

opplysninger til bruk ved utførelsen av deres respektive oppgaver, eller være til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysninger de trenger for de formål det er vist til i nr. 4. Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som omhandlet i denne artikkel.»

6. Artikkel 20 nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver for etablering av forsikringstekniske avsetninger som krever at gjenforsikrer, med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF, stiller eiendeler som sikkerhet for å dekke ikke-opptjente premier og avsetninger for utestående krav dersom gjenforsikrer er et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller med dette direktiv.

Når hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger skal dekkes av krav mot en gjenforsikrer som verken er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller med dette direktiv, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.»

7. I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 punkt B bokstav f) skal lyde:

«f) fordringer på gjenforsikrere, herunder gjenforsikreres andeler av forsikringstekniske avsetninger, samt fordringer på spesialforetak (SPV) som vist til i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF,».

b) I nr. 3 skal nytt første ledd lyde:

«3. At eiendeler eller en kategori eiendeler er tatt med på listen i nr. 1, skal ikke innebære at disse eiendelene uten videre tillates som dekning for forsikringstekniske avsetninger. Hjemstaten skal fastsette mer detal-

jerte regler for under hvilke vilkår de tillatte eiendelene kan benyttes.»

8. I artikkel 27 nr. 2 skal følgende ledd tilføyes:

«Tilgjengelig solvensmargin skal også reduseres med følgende poster:

a) Kapitalinteresser som forsikringsforetaket har i

- forsikringsforetak i henhold til artikkel 4 i dette direktiv, artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe³⁵,
- gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,
- forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
- kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon³⁶,
- investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer³⁷ og til artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i rådsdirektiv 93/6/EØF av 15. mars 1993 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad³⁸.

b) Hver av følgende poster som forsikringsforetaket innehar med hensyn til de foretak som er definert under bokstav a) og der foretaket innehar en kapitalinteresse i:

- Instrumenter som vist til i nr. 3,
- instrumenter som vist til i artikkel 16 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF,

- etterstilte fordringer og instrumenter som vist til i artikkel 35 og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF.

Når aksjer i andre kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, investeringsforetak, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper eies midlertidig som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å reorganisere og redde vedkommende foretak, kan vedkommende myndighet tillate unntak fra bestemmelsene om fradrag som vist til i tredje ledds bokstav a) og b).

Som et alternativ til fradrag av postene som vist til i tredje ledds bokstav a) og b) og som forsikringsforetaket har i kredittinstitusjoner, investeringsforetak og finansinstitusjoner, kan medlemsstatene tillate at forsikringsforetak gjensidig anvender metode 1, 2 eller 3 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern³⁹. Metode 1 (regnskapskonsolidering) skal bare anvendes dersom vedkommende myndighet er overbevist om graden av samordnet ledelse og internkontroll med hensyn til de foretak som ville vært omfattet av konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning av solvensmarginen som omhandlet i dette direktiv, kan medlemsstatene fastsette at forsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 98/78/EF eller som er underlagt utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 2002/87/EF, kan unnlate å trekke fra de poster det er vist til i denne artikkels tredje ledds bokstav a) og b) som de har i kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper som omfattes av det utvidede tilsyn. Med hensyn til fradrag av kapitalinteresser som vist til i dette nummer, menes med kapitalinteresse en kapitalinteresse i henhold til artikkel 1 bokstav f) i direktiv 98/78/EF.

9. I artikkel 28 nr. 2 gjøres følgende endringer:

- a) Ny bokstav a) skal lyde:
- a) første resultat:

³⁵ EFT L 330 av 05.12.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

³⁶ EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

³⁷ EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

³⁸ EFT L 141 av 11.6.1993, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

³⁹ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

en andel på 4 % av premieavsetningene knyttet til direkte virksomhet og mottatt gjenforsikring uten fradrag for avgitt gjenforsikring, skal multipliseres med forholdet for siste regnskapsår mellom samlede premieavsetninger med fradrag for avgitt gjenforsikring og samlet brutto premieavsetning. Dette forholdet kan ikke være mindre enn 85 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF også komme til fradrag som gjenforsikring.».

b) Under bokstav b) skal nytt første ledd lyde:

«b) annet resultat:

for avtaler der risikokapitalen ikke er negativ, skal en andel på 0,3 % av slik risikokapital tegnet av forsikringsforetaket, multipliseres med forholdet for siste regnskapsår mellom samlet risikokapital som blir beholdt som foretakets forpliktelse etter fradrag for avgitt gjenforsikring og retrocesjoner i gjenforsikring, og samlet risikokapital uten fradrag for avgitt gjenforsikring, og dette forholdet kan ikke være mindre enn 50 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket rettet til vedkommende myndighet i hjemstaten og med vedkommende myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak (SPVer) som vist til i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF også komme til fradrag som gjenforsikring.».

10. Ny artikkel 28a skal lyde:

«Artikkel 28a

Solvensmargin for forsikringsforetak som utøver gjenforsikringsvirksomhet

1. Alle medlemsstater skal for forsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium, anvende bestemmelsene i artikkel 35 - 39 i direktiv 2005/68/EF vedrørende foretakenes avgitte gjenforsikringer der et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 10 % av de samlede premiene,
- b) innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 50 000 000 euro,

c) de forsikringstekniske avsetningene fra foretakets avgitte gjenforsikringer overstiger 10 % av foretakets samlede forsikringstekniske avsetninger.

2. Alle medlemsstater kan for forsikringsforetak som vist til i denne artikkels nr. 1 og som har hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium, velge å anvende bestemmelsene i artikkel 34 i direktiv 2005/68/EF på foretakenes avgitte gjenforsikringer der ett av vilkårene i forannevnte nr. 1 er oppfylt.

I så fall skal de respektive medlemsstatene kreve at alle eiendeler som benyttes av forsikringsforetaket til å dekke de forsikringstekniske avsetningene som svarer til foretakets avgitte gjenforsikringer, skal være avgrenset, administrert og organisert separat fra forsikringsforetakets direkte forsikringsvirksomhet, uten noen mulighet for overføring. I et slikt tilfelle, og bare i den utstrekning det gjelder avgitt gjenforsikringsvirksomhet, skal forsikringsforetak ikke være underlagt artikkel 22 - 22.

Alle medlemsstater skal påse at vedkommende myndigheter kontrollerer det forannevnte forholdet i henhold til andre ledd.».

11. Artikkel 37 nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å minske reduksjonen, på grunnlag av gjenforsikring, til den solvensmargin som er fastsatt i samsvar med artikkel 28, dersom

- a) gjenforsikringsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,
- b) det bare er en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til gjenforsikringsavtalene.».

Avdeling X

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 61

Rettigheter anskaffet av eksisterende gjenforsikringsforetak

1. Gjenforsikringsforetak som er underlagt dette direktiv og som før 10. desember 2005 er gitt tillatelse eller rett til å utøve gjenforsikringsvirksomhet i samsvar med bestemmelsene i de medlemsstater der de har hovedkontor, skal anses for å ha tillatelse i samsvar med artikkel 3.

De skal imidlertid opptre i overensstemmelse med bestemmelsene i dette direktiv vedrørende utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

og med kravene i artikkel 6 bokstav a), c) og d), artikkel 7, 8 og 12 samt artikkel 32 - 41 fra og med 10. desember 2007.

2. Medlemsstatene kan tillate gjenforsikringsforetak som vist til i nr. 1 og som 10. desember 2005 ikke opptrer i overensstemmelse med artikkel 6 bokstav a), 7, 8 og artikkel 32 – 40, en periode fram til 10. desember 2008 for å bringe virksomheten i overensstemmelse med disse kravene.

Artikkel 62

Gjenforsikringsforetak som innstiller sin virksomhet

1. Gjenforsikringsforetak som før 10. desember 2007 har opphørt å inngå nye gjenforsikringsavtaler og utelukkende administrerer sin eksisterende portefølje for å innstille sin virksomhet, skal ikke være underlagt dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal utarbeide en liste over de berørte gjenforsikringsforetak og oversende denne listen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 63

Overgangsperiode for artikkel 57 nr. 3 og artikkel 60 nr. 6

En medlemsstat kan utsette anvendelsen av bestemmelsene i dette direktivs artikkel 57 nr. 3, som endrer artikkel 15 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF og av bestemmelsen i dette direktivs artikkel 60 nr. 6 fram til 10. desember 2008.

Artikkel 64

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 10. desember 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om ordlyden i disse tiltakene.
Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som blir vedtatt på det området som omhandles av dette direktiv.

Artikkel 65

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 66

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. november 2005.

For Europaparlamentet For Rådet

J. Borrell Fontelles Bach of LutterWorth

President Formann

Vedlegg I

Former for gjenforsikringsforetak i:

- Kongeriket Belgia: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging», «société coopérative/coöperatieve vennootschap»,
- Den tsjekkiske republikk: «akciová společnost»,
- Kongeriket Danmark: «aktieselskaber», «gensidige selskaber»,
- Forbundsrepublikken Tyskland: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,
- Republikken Finland: «aktsiaselts»,
- Republikken Hellas: «ανώνυμη εταιρία», «αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός»,
- Kongeriket Spania: «sociedad anónima»,
- Republikken Frankrike: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» og «mutuelles régies par le code de la mutualité»,
- Irland: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited»,
- Republikken Italia: «società per azioni»,
- Republikken Kypros: «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές» ή «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση»,
- Republikken Latvia: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»,
- Republikken Litauen: «akcinė bendrovė», «uždaroji akcinė bendrovė»,
- Storhertugdømmet Luxembourg: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société coopérative»,

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring

- Republikken Ungarn: «biztosító részvénytársaság», «biztosító szövetkezet», «harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe»,
- Republikken Malta: «limited liability company/kumpannija ta' responsabbiltà limitata»,
- Kongeriket Nederland: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,
- Republikken Østerrike: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,
- Republikken Polen: «spółka akcyjna», «towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych»,
- Republikken Portugal: «sociedade anónima», «mútua de seguros»,
- Republikken Slovenia: «delniška družba»,
- Republikken Slovakia: «akciová spoločnosť»,
- Republikken Finland: «keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys/försäkringsförening»,
- Kongeriket Sverige: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidigt försäkringsbolag»,
- Det forente kongerike: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts», «societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts», «the association of underwriters known as Lloyd's».

Vedlegg II

Vedlegg I og II til direktiv 98/78/EF skal erstattes med følgende:

«Vedlegg I

Beregning av justert solvens for forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak

1. Valg av beregningsmetode og alminnelige prinsipper
 - A. Medlemsstatene skal fastsette at beregning av justert solvens for forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som vist til i artikkel 2 nr. 1, skal foretas etter en av de metodene som er beskrevet i nr. 3. En medlemsstat kan imidlertid fastsette at vedkommende myndigheter tillater eller pålegger anvendelsen av en annen av metodene det er vist til i nr. 3 enn den som medlemsstaten har valgt.
 - B. *Forholdsmessighet*
Beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak skal ta hensyn til den forholdsmessige andelen som det deltakende foretaket innehar i sine tilknyttede foretak.

Med «forholdsmessig andel» menes enten, dersom metode 1 eller 2 som beskrevet i nr. 3 benyttes, den andelen av den tegnede kapitalen som direkte eller indirekte innehas av det deltakende foretak, eller, dersom metode 3 som beskrevet i nr. 3 benyttes, de prosentandeler som benyttes ved utarbeidningen av konsernregnskapene.

Når det tilknyttede foretaket er et datterforetak og har et solvensunderskudd, skal imidlertid datterforetakets samlede solvensunderskudd medregnes, uansett hvilken metode som benyttes.

Dersom vedkommende myndigheter imidlertid mener at ansvaret til morforetaket som innehar en kapitalandel strengt og entydig er begrenset til denne kapitalandelen, kan vedkommende myndigheter tillate at datterforetakets solvensunderskudd medregnes på et forholdsmessig grunnlag.

Når det ikke finnes kapitalbindinger mellom noen av foretakene i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe, skal vedkommende myndighet fastsette hvilken forholdsmessige andel som skal tas med i beregningen.

C. *Eliminering av dobbel anvendelse av solvensmarginement*

C.1. *Alminnelig behandling av solvensmarginement*

Uansett hvilken metode som benyttes for å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak, skal dobbel anvendelse av elementer som kan inngå i solvensmarginen for de ulike forsikrings- eller gjenforsikringsforetakene som er med i denne beregningen, elimineres.

For dette formål skal følgende beløp elimineres ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak der de metoder som er beskrevet i nr. 3 ikke fastsetter dette:

- Verdien av alle eiendeler i dette forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for et av foretakets tilknyttede forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak,
- verdien av alle eiendeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller tilknyttet gjenforsikringsforetak til det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvens-

- marginen for det berørte forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetaket,
- verdien av alle eiendeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller tilknyttet gjenforsikringsforetak til det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for alle tilknyttede forsikringsforetak eller tilknyttede gjenforsikringsforetak til det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

C.2. *Behandling av visse elementer*

Med forbehold for bestemmelsene i punkt C.1 kan

- bonusfond og framtidig overskudd i et tilknyttet livsforsikringsforetak eller et tilknyttet livsgjenforsikringsforetak til forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for, og
- eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller tilknyttet gjenforsikringsforetak til forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for,

bare inngå i beregningen dersom de kan benyttes til å dekke kravet til solvensmargin i det berørte tilknyttede foretaket. Alle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler som utgjør en mulig forpliktelse for det deltakende foretaket, skal imidlertid utelukkes helt fra beregningen.

Eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket som utgjør en mulig forpliktelse for et tilknyttet forsikringsforetak eller for et tilknyttet gjenforsikringsforetak, skal også utelukkes fra beregningen.

Eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som utgjør en mulig forpliktelse for et annet tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak til samme deltakende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, skal utelukkes fra beregningen.

C.3. *Overførbarhet*

Dersom vedkommende myndigheter anser at visse andre elementer enn dem som er nevnt i punkt C.2, som kan inngå i solvensmarginen til et tilknyttet forsi-

kringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, ikke faktisk kan gjøres tilgjengelig for dekning av kravet til solvensmargin i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket som justert solvens beregnes for, kan disse elementene bare tas med i beregningen i den utstrekning de kan benyttes til å dekke kravet til solvensmargin for det tilknyttede foretaket.

C.4. Summen av de elementene det er vist til i punkt C.2 og C.3 kan ikke overstige kravet til solvensmargin for det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket.

D. *Eliminering av kapital som er skapt innenfor en gruppe*

Ved beregning av justert solvens skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen, men som skriver seg fra en gjensidig finansiering mellom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket og

- et tilknyttet foretak,
- et deltakende foretak,
- et annet tilknyttet foretak til et av de deltakende foretakene.

Videre skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen for et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak til det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, dersom det aktuelle element skriver seg fra en gjensidig finansiering med et annet tilknyttet foretak til det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Særlig foreligger det gjensidig finansiering når et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak eller et av dets tilknyttede foretak, har aksjer i eller yter lån til et annet foretak som direkte eller indirekte eier et element som kan inngå i solvensmarginen for de første foretakene.

E. Vedkommende myndigheter skal sikre at justert solvens blir beregnet like ofte som det er fastsatt av direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF med hensyn til beregning av solvensmargin for forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak. Verdien av eiendeler og forpliktelser skal vurderes i samsvar med de relevante bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF.

2. 2. Anvendelse av beregningsmetodene

2.1. Tilknyttede forsikringsforetak og tilknyttede gjenforsikringsforetak

Beregning av justert solvens skal foretas i samsvar med de generelle prinsippene og metodene i dette vedlegg.

For alle metodene gjelder at dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket har flere enn ett tilknyttet forsikringsforetak eller tilknyttet gjenforsikringsforetak, skal beregning av justert solvens utføres ved å integrere hver av disse tilknyttede forsikringsforetakene eller tilknyttede gjenforsikringsforetakene.

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel når et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak er et deltakende foretak i et annet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som selv er et deltakende foretak i et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak) skal beregning av justert solvens foretas for hvert enkelt deltakende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har minst ett tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.

Medlemsstatene kan unnlate å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak

- dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er et tilknyttet foretak til et annet forsikringsforetak eller et annet gjenforsikringsforetak med tillatelse i samme medlemsstat, og vedkommende tilknyttede foretak blir tatt hensyn til ved beregningen av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, eller
- dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er et tilknyttet foretak til enten et forsikringsholdingselskap som har forretningskontor i samme medlemsstat som forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, og både forsikringsholdingselskapet og det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket tas i betraktning når beregningen utføres.

Medlemsstatene kan også unnlate å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak dersom det dreier seg om et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak

til et annet forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap som har forretningskontor i en annen medlemsstat, og dersom vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater er enige om at det utvidede tilsynet skal føres av vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten.

I alle tilfeller skal unntak bare innrømmes dersom vedkommende myndigheter er forvisset om at elementene som kan inngå i solvensmarginen for forsikringsforetakene eller gjenforsikringsforetakene som omfattes av beregningen, er fordelt på egnet måte mellom de nevnte foretakene.

Medlemsstatene kan, dersom det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket har forretningskontor i en annen medlemsstat enn det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, fastsette at beregningen for det tilknyttede foretaket skal ta hensyn til solvenssituasjonen slik den vurderes av vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten.

2.2. Mellomliggende forsikringsholdingselskaper

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som gjennom et forsikringsholdingselskap innehar kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal det tas hensyn til situasjonen til det mellomliggende forsikringsholdingselskapet. Utelukkende med henblikk på denne beregningen, som skal foretas i samsvar med de generelle prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg, skal nevnte forsikringsholdingselskap behandles som om det var et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak underlagt et solvenskrav lik null, og dessuten underlagt de samme vilkår som dem som er fastsatt i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikkel 27 i direktiv 2002/83/EØF eller i artikkel 36 i direktiv 2005/68/EF med hensyn til hvilke elementer som kan inngå i solvensmarginen.

2.3. Tilknyttede forsikringsforetak i en tredjestat og tilknyttede gjenforsikringsforetak i en tredjestat

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak

tak som er et deltakende foretak i et forsikringsforetak i en tredjestat eller i et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal de sistnevnte, utelukkende med hensyn til beregningen, behandles på samme måte som et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, ved å anvende de generelle prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg.

Dersom den tredjestat der det nevnte foretaket har forretningskontor, krever at det underlegges tillatelse og pålegger det et solvenskrav som minst tilsvarende det som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF, 2002/83/EØF eller 2005/68/EF, og i betraktning av hvilke elementer som kreves for dekning, kan medlemsstatene fastsette at det ved beregningen for dette foretaket skal tas hensyn til solvenskravet og hvilke elementer som kan anvendes for å oppfylle dette kravet, slik dette er fastsatt av vedkommende tredjestat.

2.4. *Tilknyttede kredittinstitusjoner, investeringsforetak og finansinstitusjoner*

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i en kredittinstitusjon, en finansinstitusjon eller et investeringsforetak, skal de regler som er fastsatt i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 27 i direktiv 2002/83/EØF og i artikkel 36 i direktiv 2005/68/EC om fradrag av slike kapitalinteresser, anvendes gjensidig, det samme skal bestemmelsene om medlemsstatenes mulighet til, under visse omstendigheter, å tillate alternative metoder og å tillate at slike kapitalinteresser ikke fratrekkes.

2.5. *Manglende nødvendige opplysninger*

Dersom opplysningene som er nødvendige for å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak, og som omhandler et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, uansett grunn ikke er tilgjengelige for vedkommende myndigheter, skal den bokførte verdien av dette foretaket i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket trekkes fra de elementene som kan inngå i den justerte solvensmarginen. I dette tilfellet skal ingen urealiserte gevinster tilknyttet en slik kapitalinteresse godkjennes som et element som kan inngå i den justerte solvensmarginen.

3. Beregningsmetoder

Metode 1: **Fradrag og sammenslåing**

Den justerte solvenssituasjonen for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket er differansen mellom

- i. summen av
 - a) de elementene som kan inngå i solvensmarginen til det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket, og
 - b) det deltakende forsikringsforetakets eller det deltakende gjenforsikringsforetakets forholdsmessige andel av de elementene som kan inngå i solvensmarginen til det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket,

og

- ii. summen av
 - a) den bokførte verdien i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket av det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket, og
 - b) solvenskravet til det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket, og
 - c) den forholdsmessige andelen av solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket.

Der kapitalinteressen i det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket helt eller delvis består av et indirekte eierskap, skal bokstav ii) a) inneholde verdien av slike indirekte eierskap, idet det tas hensyn til relevante suksessive interesser, og bokstav i) b) og ii) c) skal omfatte de tilsvarende forholdsmessige andelen av de elementer som kan benyttes i solvensmarginen for det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket.

Metode 2: **Kravfradrag**

Den justerte solvensen for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket er differansen mellom

- iii. summen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen til det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket,

og

iv. summen av

- a) solvenskravet til det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket, og
- b) den forholdsmessige andelen av solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket.

Ved verdsetting av de elementer som kan inngå i solvensmarginen, skal kapitalinteressene i henhold til dette direktiv verdsettes etter egenkapitalmetoden, i samsvar med den mulighet det er vist til i artikkel 59 nr. 2 bokstav b) i direktiv 78/660/EØF.

Metode 3: Regnskapsmessig konsolidering

Beregning av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket skal foretas på grunnlag av de konsoliderte regnskapene. Den justerte solvensen for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket er differansen mellom de elementer som kan inngå i solvensmarginen, beregnet på grunnlag av konsoliderte opplysninger, og

- a) enten summen av solvenskravet for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket og av den forholdsmessige andelen av solvenskravene for de tilknyttede forsikringsforetakene eller de tilknyttede gjenforsikringsforetakene, basert på de prosentandelene som anvendes ved oppstillingen av det konsoliderte regnskapet,
- b) eller solvenskravet beregnet på grunnlag av konsoliderte opplysninger.

Bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF kommer til anvendelse på beregningen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen og på solvenskravet basert på konsoliderte opplysninger.

*Vedlegg II***Utvidet tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som er datterforetak av et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat**

1. Dersom to eller flere forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som vist til i artikkel 2 nr. 2, som er datterforetak av et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat eller et etablert i ulike medlemsstater,

skal vedkommende myndigheter påse at den metode som er beskrevet i dette vedlegg, får konsekvent anvendelse.

Vedkommende myndigheter skal sørge for utvidet tilsyn like ofte som det er fastsatt av direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF når det gjelder beregning av solvensmargin for forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.

2. Medlemsstatene kan unnlate å foreta beregningen fastsatt i dette vedlegg med hensyn til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak
 - dersom dette forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er et tilknyttet foretak til et annet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, og dersom dette tas med i beregningen som fastsatt i dette vedlegg for det andre foretaket,
 - dersom det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i samme medlemsstat har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som morforetak, og forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket tas med i beregningen fastsatt i dette vedlegg som utføres for ett av de andre foretakene,
 - dersom det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i andre medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som morforetak, og en avtale som gir tilsynsmyndigheten i en annen medlemsstat rett til å føre utvidet tilsyn i henhold til dette vedlegg, er inngått i samsvar med artikkel 4 nr. 2.

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel der et forsikringsholdingselskap eller et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat selv eies av et annet forsikringsholdingselskap eller et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat), kan medlemsstatene bare anvende de beregninger som er fastsatt i dette vedlegg overfor forsikringsforetakets eller gjenforsikringsforetakets øverste morforetak som er et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat.

3. Vedkommende myndigheter skal påse at det foretas beregninger som tilsvarer dem beskrevet i vedlegg I for forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat.

Det vil si at de generelle prinsippene og metodene beskrevet i vedlegg I får anvendelse på forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat.

Utelukkende med henblikk på denne beregning skal morforetaket behandles som om det var et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er underlagt

- et solvenskrav lik null dersom det er et forsikringsholdingselskap,
- et solvenskrav fastsatt i samsvar med prinsippene i punkt 2.3 i vedlegg I dersom det er et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat,

og er underlagt de samme vilkår som dem som er definert i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikkel 27 i direktiv 2002/83/EØF og i artikkel 36 i direktiv 2005/68/EF med hensyn til de elementer som kan inngå i solvensmarginen.

4. **Manglende nødvendige opplysninger**

Dersom opplysninger som er nødvendige for beregningen fastsatt i dette vedlegg, og som omhandler et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, uansett grunn ikke er tilgjengelige for vedkommende myndigheter, skal den bokførte verdien av det berørte foretaket i det deltaende foretaket trekkes fra de elementer som kan inngå i beregningen fastsatt i dette vedlegg. I så fall skal urealiserte gevinster tilknyttet en slik kapitalinteressen ikke godkjennes som et element som kan inngå i beregningen.»